

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันพุธที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : วันนั้นมีสมาชิกมาประชุม ๕๐ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอแจ้งการประชุมนั้น มีเรื่องที่จะแจ้งให้ทราบ คือ วันที่ ๕ ซึ่งเป็นวันเฉลิมพระชนม์พรรษาข้าพเจ้าได้ปฏิบัติตามที่เคยทำมา คือได้มีโทรเลขไปทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายพระพรยังที่ประทับ ณ เมืองไลซานน

ที่ประชุมรับทราบ.

ประธานวุฒิสภา : เรื่องที่ ๒ ได้รับหนังสือจากประธานสภาผู้แทนแจ้งมาว่า ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งวุฒิสภาได้ส่งกลับคืนไปยังสภาผู้แทนนั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนวันพฤหัสบดีที่ ๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติยืนยันร่างเดิมด้วยคะแนนเสียงมากกว่าจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาแล้ว จึงเป็นอันว่าได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา

ที่ประชุมรับทราบ.

ประธานวุฒิสภา : ขอให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการตามของพระยาศรัทธมราช

พระยาศรัทธมราช : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทรวงการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กิ่งต่อไป

ด้วยโครงการและวิธีการแห่ง การ ปกครอง และ บำรุงท้อง ดินเช่น
สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับความเจริญของประเทศ เพราะ ๕๐ เปอร์เซ็นต์
ของพลเมือง อยู่ใน ส่วนภูมิภาค การ เทศบาล เป็นมูลฐาน แห่ง การ
ปกครองและบำรุงท้อง ดิน การเทศบาลของเรามักเกิดการอลเวงและ
ความบกพร่องก็เพราะเหตุ ๓ ประการ คือ ก. สมรรถภาพของสมาชิก
และการเลือกสมาชิกประเภทต่างๆ ข. ขาดการจ่ายเงินบำรุงท้อง ดิน
ที่อำนาจขี้อย่างรัฐบาลยังเหลือมูลค่าสูงเกินไป ค. เขตเทศบาลทั่ว
พระราชอาณาเขต ยังมีเพียงประมาณ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ของท้อง ดินทั้งหมด
ฉะนั้น ข้าพเจ้าขอถามกระทรวงมหาดไทยว่า

๑. กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นความบกพร่อง ๓ ประการ
นั้นหรือไม่

๒. ถ้าเห็นว่ามี**ความบกพร่อง**อย่างนั้นหรือ**อย่างอื่น**อยู่ กระทรวง
มหาดไทยได้**ดำริ**จะแก้ไขประการใด

๓. รัฐบาลจะพิจารณา**ที่คณะกรรมการ**ประกอบด้วย**สมาชิก**แห่ง
รัฐสภาและผู้**อื่น**ทำการ**สอบสวน**และ**รายงาน**ความ**เห็น**ว่า สมควร**ระงับ**
การแก้ไข**ประการใด**ที่**รัฐบาล**หรือ**ไม่**

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า ๑. ข้อบกพร่อง ๓ ประการใน
ในกิจการของเทศบาลตามกระทู้ถามนั้น ทางกรมได้ทราบตระหนักดี

๒. ทางกรมยังไม่ทราบถึง ข้อบกพร่องอย่าง อื่นนอกจาก ๓ ประ
การดังที่ถามอีก ซึ่งขณะกำลังพิจารณาหาทางแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
โดยให้เหมาะสม เช่นแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติเทศบาล ได้มอบ

พระราชกฤษฎีกากระชับพนักงานเทศบาลแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการแก้ไขปรับปรุงฐานะและสมรรถภาพของพนักงานเทศบาล อันเป็นปัจจัยที่สำคัญให้มีสมรรถภาพทัดเทียมกันกับข้าราชการพลเรือน และจะได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติขึ้นรายใ้บำรุงเทศบาลให้เหมาะสม

๓. เรื่องเกี่ยวกับภารกิจ คณะกรรมการสอบสวน ทำการสอบสวนแล้วรายงานรัฐบาลนั้น ทางการได้เคยตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงราชการบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกระทู้ถามนั้นมาแล้ว และขณะนี้ได้ตั้งกรรมการพิจารณาปรับปรุงรายใ้รายจ่ายของเทศบาลชั้นชุดหนึ่งแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็หวังที่จะได้ผลการของเทศบาลจะดีก็ตามความประสงค์อันเป็นตามกล่าว

พระยาศรัทธมราช : ข้าพเจ้าขอขอยังทางกระทรวงมหาดไทย คำตอบนี้ส่วนมาก ข้าพเจ้า เป็นที่พอใจ ถ้าท่าน คิดว่า การที่ไม่ตั้งกรรมการข้อไปนั้น เป็นเพราะได้ความรู้พอแล้วที่สำหรับจะแก้ไข ข้าพเจ้าอยากจะซักถามแต่เพียงข้อเดียวว่า เมื่อไรจะได้เสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามาในสภาสมันหรือสมัยหน้า

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : พระราชบัญญัติที่จะแก้ไขเกี่ยวกับเทศบาลนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยได้ทำจนสำเร็จเรียบร้อยแล้ว แต่มีบางอย่างที่จะต้องตรวจตราและพิจารณาว่าจะเป็นการเหมาะสมหรือไม่ เมื่อหากว่าเป็นการเหมาะสมแล้วจะได้เสนอรัฐบาลในเร็ววัน

ประชาชนวุฒิสภา : กระทั่งข้อไปของพระยาปริธานอุเบศร์ แต่वनนเจ้าของขอเสนอ ข้อไปเป็นกระทั้ของพระยาศรัทธมราช เรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

พระยาสุรธรรมราช : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและสภาผู้แทน ถ้าผู้มี
สิทธิ ออกเสียงไป ลงคะแนนไม่ เกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ของ จำนวนผู้มี
สิทธิออกเสียงทั้งหมดแล้ว ก็น่าจะเรียกได้ว่าระบอบประชาธิปไตยของ
เราจะมีข้อบกพร่องจะอย่างไร

อนึ่ง ถ้ามีการใช้สิทธิโดยทุจริตอย่างไรบ้าง ก็ควรจะได้รับการ
พิจารณาป้องกัน

ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ว่า

๑. เมื่อคราวเลือกตั้งสมาชิก สภาเทศบาล ครั้งใหญ่ ใน จังหวัด
พระนครเมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน เขตโตมีผู้มี สิทธิออกเสียงเท่าใด
ผู้ไม่ใช้สิทธิเขตโตมีจำนวนเท่าใด และกัเปอร์เซ็นต์ของจำนวนผู้มีสิทธิ
เมื่อคิดเป็นส่วนเฉลี่ยรวมทุกเขตแล้วเป็นกัเปอร์เซ็นต์

๒. มีการใช้สิทธิโดยทุจริตอย่างไรบ้างหรือไม่

๓. ถ้ามีการบกพร่องในเรื่องจำนวนผู้มีสิทธิ ออกเสียงไม่ไปใช้
สิทธิเป็นจำนวนมากถึง มีการทุจริตในการใช้สิทธิถึง รัฐบาลมีทาง
หรือดำริที่จะแก้ไขหรือป้องกันประการใด

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบคำถาม ของ ท่านวุฒิสมาชิกผู้มี
เกียรติวาทีดังนี้ คือ

๑. เกี่ยวกับวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล นั้นทางการได้ ใ้
ใบสอดส่องอยู่อย่าง ใกล้ชิดทุกครั้งเมื่อได้ทราบ ถึงการดำเนินการต่าง ๆ
ของเจ้าหน้าที่ตลอดจนความสนใจ ใช้สิทธิของราษฎร หากมีสิ่งใดขาด

ทุกบทพร้อมกันนำมาประกอบการพิจารณาแก้ไขในคราวหน้า เพื่อให้ได้ผล
สมบูรณ์ตามระบอบการปกครองซึ่งสมาชิกสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล
กรุงเทพมหานคร ออกเป็น ๑๖ เขต คือมีรายละเอียดดังนี้ เขต ๑. ผู้
มีสิทธิออกเสียง ๑๓,๔๕๔ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๑๐,๔๔๘ คน
เท่ากับ ๒๓,๙๐๒ เปอร์เซ็นต์ของผู้มีสิทธิ เขต ๒. ผู้มีสิทธิออกเสียง
๑๒,๒๕๕ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๘,๐๕๘ คน เท่ากับ ๒๐.๑๗ เปอร์เซ็นต์
เช่นกัน ผู้มีสิทธิออกเสียงในเขต ๓ มี ๑๘,๕๑๘ คน ผู้ที่ไม่ใช่สิทธิออก
เสียง ๑๒,๗๑๗ คน เท่ากับ ๖๘.๐๘ เปอร์เซ็นต์ เขต ๔. ผู้มีสิทธิออก
เสียง ๗,๕๑๒ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๖,๕๑๗ คน เขต ๕. ผู้มีสิทธิ
ออกเสียง ๓,๒๑๗ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๑,๔๐๘ คน เขต ๖.
ผู้มีสิทธิออกเสียง ๕,๐๖๐ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๓,๖๑๕ คน
เขต ๗. ผู้มีสิทธิออกเสียง ๖,๕๕๒ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๔,๓๑๘ คน
เขต ๘. ผู้มีสิทธิออกเสียง ๑๔,๖๓๓ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง
๑๑,๗๗๑ คน เขต ๙. ผู้มีสิทธิออกเสียง ๑๐,๗๒๖ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิ
ออกเสียง ๗,๖๑๒ คน เขต ๑๐. ผู้มีสิทธิออกเสียง ๑๑,๖๓๕ คน
ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๘,๑๘๗ คน เขต ๑๑. ผู้มีสิทธิออกเสียง ๑๘,
๖๐๔ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๑๓,๗๓๐ คน เขต ๑๒. ผู้มีสิทธิ
ออกเสียง ๑๔,๗๐๔ คน ผู้ไม่มีสิทธิออกเสียง ๑๐,๘๕๐ คน เขต ๑๓.
ผู้มีสิทธิออกเสียง ๑๔,๘๘๐ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง ๑๑,๗๖๖ คน
เขต ๑๔. ผู้มีสิทธิออกเสียง ๑๓,๐๕๑ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิออกเสียง
๗,๘๐๕ คน เขต ๑๕. ผู้มีสิทธิออกเสียง ๖,๘๐๗ คน ผู้ไม่ใช่สิทธิ
ออกเสียง ๔,๘๘๐ เขต ๑๖. ผู้มีสิทธิออกเสียง ๑๑,๓๖๐ คน ผู้ไม่ใช่
สิทธิออกเสียง ๗,๔๖๑ คน

๒. การใช้สิทธิโดยทุจริต ได้ทราบมาเป็นอย่างดี แต่ยังไม่ปรากฏผลเพราะอยู่ในระหว่างการดำเนินการของเจ้าหน้าที่สอบสวน

๓. การบอกพรong ในเรื่องผู้ มีสิทธิไม่ใช้สิทธิเป็นจำนวนมาก หรือ การทุจริตในการใช้สิทธิ รัฐบาลกำลังพิจารณาแก้ไขอยู่แล้ว โดยกำลังปรับปรุงพระราชบัญญัติเทศบาลและ พระราชบัญญัติ การเลือก ตั้งสมาชิกเทศบาลใหม่

พระยาศรีธรรมราช: ข้าพเจ้าขอทราบอีก กระทรวงมหาดไทย ระบอบได้เป็นข้อใหญ่ ๆ ได้ใหม่ว่า กระทรวงมหาดไทยที่กระทรวงการแก้ไขอย่างไรในเรื่องที่ว่า ผู้ มีสิทธิออกเสียงมาลงคะแนนน้อยเหลือเกิน เช่น

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คือการเลือกตั้งของสมาชิกเทศบาล หรือของสมาชิกสภาผู้แทน ซึ่งเวลานั้นทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้กำลังร่างอยู่ เพราะฉะนั้นการที่จะให้ผู้ มีสิทธิออกเสียงมาลงคะแนนออกเสียงนั้น เป็นเรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้รายงานเพื่อขอรับนโยบายจากรัฐบาลไปแล้ว เพราะว่าการที่จะใช้สิทธิออกเสียงนั้น ถ้าหากว่าเราไม่มีการบังคับโดยทางตรงหรือทางอ้อมบ้างแล้วก็จะเข้าใจว่าคนมาออกเสียงนั้นจะน้อยลงไป เพราะฉะนั้นจึงขอรับนโยบายจากรัฐบาลต่อไป เพราะบางอยู่ เรายังมีการคิดขัดในการที่จะให้ผู้ มีสิทธิออกเสียงมาลงคะแนนให้มากที่สุดที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นก็คิดจะหาทาง ที่จะให้มาลง คะแนนเพื่อ ประโยชน์ทางตรง หรือทางอ้อมเพื่อให้ผู้ มีสิทธิออกเสียงมาลงคะแนนในเรื่องนี้ ให้มากที่สุด ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ทราบมาแล้วและได้พิจารณาแล้ว ว่า ข้างแห่งในทางประเทศก็มีการบังคับใช้สิทธิในการออกเสียงเพื่อให้ผู้ มีสิทธิ ออกเสียงมาลง

คณะมนตรีฯ โดยที่กล่าวมานั้นไม่ลงคะแนนคัดค้านก็เช่นจำไม อนุญาตให้มี
กฎเขียนขึ้นหรืออะไรอื่น ๆ อีก ทั้งนี้ไม่ใช่หมายความว่าประเทศที่ใหญ่
เช่นประเทศอังกฤษหรืออเมริกัน ซึ่งเขามีระบอบประชาธิปไตยมานาน
แล้ว แต่ประเทศเล็ก ๆ ก็ต้องใช้สิทธิอย่างเหมือนกัน ซึ่งบังคับให้ผู้
มีสิทธิมาลงคะแนนทั้งนั้น กระทรวงมหาดไทยก็ได้รายงานไป ยังรัฐบาล
เพื่อขอรับนโยบายว่าจะกำหนดขึ้นประการใด

พระยาสุรธรรมราช : ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้ออย่างหนึ่งว่า การ
ที่มีสิทธิลงคะแนนลงมือลงใจมาลงลงเสียงนั้น เมื่อลงแล้วอยู่ข้อหนึ่ง
ซึ่งเขาไม่เห็นว่าการที่จะไปใช้สิทธิกันนั้นได้แก่คนที่ประโยชน์ เขาจะ
เลือกนายไม่ลง ในชั้นรัฐสภาแล้วจะเลือกใครอย่างไรได้บ้าง ที่ให้เขา
หลายแบบ

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทย : ในเรื่องนั้นก็ขอขากเหลือเกิน คือว่าเขาจะเสรีที่เขาหรือไม่เสรีเขา
ก็แล้วแต่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ถ้าหากว่าเราจะกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัคร
รับเลือกตั้งให้ดียิ่งขึ้น ก็ขอว่าเราไปรอนสิทธิของพลเมืองในการที่เขา
มีส่วนในการปกครองท้องถิ่นด้วย เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่ยากอยู่ ฉะนั้น
ทางกระทรวงมหาดไทยรู้สึกหนักใจในเรื่องนี้ จึงเสนอขอขยายเป็นความ
เห็นหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้รัฐบาลพิจารณา

พระยาสุรธรรมราช : ข้าพเจ้าขอถามอีกนิดหนึ่งว่า ในข้อที่
ท่านว่าพยายามจะทำการบังคับข้อมมานั้น ท่านจะระวังให้เป็นไปเพื่อเหมาะ
สมตามแบบอย่างที่เขาใช้ในต่างประเทศ ท่านคงจะไม่ใช้นแบบเผด็จการ
อะไรใช้หรือไม่

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ท่านถามเกี่ยวกับคำถามเมื่อก่อน ท่านบอกว่าทำอย่างไรให้มีผู้มาลงคะแนนเสียงให้มากที่สุด ครั้นข้าพเจ้าตอบว่าได้มีการหาวิธีการต่าง ๆ ซึ่งให้เป็นการเหมาะสม และนอกจากนี้เราจะกำหนดคุณสมบัติหรือวุฒิของผู้สมัครรับเลือกตั้งให้เหมาะสม ท่านก็ว่าอาจไม่เหมาะก็ได้ ครั้นจะหาวิธีบังคับทางข้อบังคับก็กลัวจะเป็นเผด็จการ เรื่องอย่างนี้จะทำอย่างไรท่านสมาชิกที่เคารพ เพราะฉะนั้นสมมติว่าเราพยายามในทางระดมสมัครสมาชิกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ประธานวุฒิสภา : ครับ ได้ ครับแล้ว กระทั่งข้อไปของพระยาศรีธรรมราช

พระยาศรีธรรมราช : สมขอเรียนว่าท่านตอบไม่ตรงกับคำถามของผม ท่านว่าผมร้อย

ประธานวุฒิสภา : กระทั่งของท่านมีอีกอันหนึ่ง เรื่องการเลือกตั้ง ขอเชิญ

พระยาศรีธรรมราช : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุ้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตั้งข้อไปนี้ ก็รายการที่ระบอบประชาธิปไตยของเราจะไปรอกหรือไม่รอกนั้นขึ้นอยู่กับสภาผู้แทน ซึ่งโดยปกติพรรคที่มีเสียงมากในสภาก็จะเป็นทั้งรัฐบาลและผู้ควบคุมรัฐบาล ถ้าผู้แทนเป็นบุคคลที่มีความสามารถและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมแล้ว ระบอบประชาธิปไตยของเราจะเจริญก้าวหน้าไปได้ ถ้าตรงกันข้ามก็จะไปไม่รอก เราจะต้องช่วยกันคิดแก้ไข

เมื่อปรากฏว่าประมาณ ๗๐ หรือ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของพลเมืองยังอ่านหนังสือไม่ออก และไม่สามารถจะเลือกตั้งผู้แทนได้ถูกต้อง และผู้

มีสิทธิออกเสียงเพียง ๒๐ หรือ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ไปใช้สิทธิ ขอมทำให้เห็นว่าราษฎรได้เลือกความนิยมในสภาผู้แทนทั้งในด้านการงานและด้านบุคคล ซึ่งรัฐบาลควรจะต้องรับแก้ไข

อีกประการหนึ่ง วิทยาลัยและคุณสมบัติของผู้สมัครเป็นผู้แทนตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งปัจจุบันน่าจะยุ่งยาก และมีบางข้อบังคับที่ไม่ได้แก้ไขให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่

ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า

๑. รัฐบาล เห็น เห็นการ สมัครพรรคพวกแก้ไข พระราชบัญญัติ การเลือกตั้งปัจจุบันหรือไม่

๒. ถ้าเห็นสมควร รัฐบาลจะตั้งคณะกรรมการประกอบด้วย สมาชิกวุฒิสภาและผู้อื่นพิจารณาข้อบกพร่องโดยละเอียด แล้วรายงานเสนอความเห็นต่อรัฐบาลว่าควรแก้ไขประการใดหรือไม่

พลโท มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องว่าดังนี้ -

ข้อ ๑ กระทรวงมหาดไทยกำลังพิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติการเลือกตั้งอยู่แล้ว

ข้อ ๒ การร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งฉบับใหม่ กระทรวงมหาดไทยได้ตั้งกรรมการประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้คือ

๑. นายทวี แรงขำ	เป็น ประธานกรรมการ
๒. นายปกรณ ชิงสุสิงห์	กรรมการ
๓. นายมาลัย หุวนันทน์	กรรมการ
๔. พ.ต.ท. พจน์ นิลวิมานนันท	กรรมการ

LIRT

๒๓๔

รองรายงานการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
ถ้าท่านผู้ใดไม่ขัดข้องหรือขอแก้ไขประการใด ถ้อยคำประชุมอนุมัติ
ไม่มีผู้ใดขัดข้อง

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มีสมาชิกผู้ใดขัดข้อง และไม่มีผู้ขอ
แก้ไข ถ้อยคำประชุมอนุมัติ ก่อไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภา
เศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งสภาผู้แทนลงมติให้ใช้ได้แล้ว

บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งสภาผู้แทนพิจารณาอนุมัติให้ใช้ได้แล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๕๒ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรี ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่
๕/๒๕๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา คณะกรรมาธิการ
ได้พิจารณาเสร็จแล้วเสนอสภาผู้แทนพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

ในคราวประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๗/๒๕๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ที่ประชุมสภาผู้แทนได้พิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ แล้ว ในที่สุดได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ให้ และให้เสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณาคือไปตามรัฐธรรมนูญ

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

LIRT

๒๓๔

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

หลักการ

สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่การเศรษฐกิจ เป็น ปัญหา อันสำคัญ ยิ่งแก่ ความเจริญ ของ ประเทศ จึงสมควรมีสภาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางทางเศรษฐกิจ และแนะนำรัฐบาลในนโยบายทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ เพื่อให้มีสถานอื่นเป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าองค์การสหประชาชาติในปัญหาเศรษฐกิจทั้งปวง ก็ให้มีหน้าที่ทำการรวบรวมสถิติพยากรณ์ทั่วราชอาณาจักร โดยรับโอนงานและพนักงานเจ้าหน้าที่ของกองประมวลสถิติพยากรณ์กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมาดำเนินงานต่อไป.

ร่าง

พระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

LIRT

โดยที่เป็นการสมควรให้มีสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ เพื่อพิจารณา
และให้คำแนะนำในปัญหาทางเศรษฐกิจของชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภา
เศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดากฎหมาย ราชบัญญัติ และข้อบังคับ ซึ่งขัด
หรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการประมุขสถิต
พิพากษณ์ ซึ่งกองประมุขสถิตพิพากษณ์ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
สำนักนายกรัฐมนตรี มีอยู่นั้น ให้โอนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสภา
เศรษฐกิจแห่งชาติ

หมวด ๑

องค์ประกอบสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีสภาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้น ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีเป็นประธานและผู้มีความรู้ความชำนาญในทางเศรษฐกิจ มี
จำนวนไม่เกิน ๒๐ นายเป็นกรรมการ

มาตรา ๖ กรรมการสภาเศรษฐกิจแห่งชาตินั้น จะได้ทั้งพระ
กรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือถอนจากตำแหน่งตามคำแนะนำของ
คณะรัฐมนตรี

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานในการประชุมของสภา
หรือจะมอบหมายให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมก็ได้

มาตรา ๘ ให้มีเลขาธิการสภาเศรษฐกิจแห่งชาติหนึ่งนาย มีหน้าที่ควบคุมงานธุรการของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ รับผิดชอบโดยตรงต่อประธานสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

มาตรา ๙ สภาเศรษฐกิจแห่งชาติอาจตั้งอนุกรรมการ ประกอบด้วยกรรมการไม่น้อยกว่าสามนาย เพื่อพิจารณาปัญหาใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วทำรายงานเสนอในที่ประชุมของสภา

มาตรา ๑๐ ให้แก่งานของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติชอบแก่สมาชิก สาขา คือ

- (๑) สาขาเศรษฐกิจการเกษตร
- (๒) สาขาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- (๓) สาขาเศรษฐกิจพาณิชยกรรม
- (๔) สาขาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- (๕) สาขาเศรษฐกิจการคมนาคม

มาตรา ๑๑ ในทุกสาขาแห่งการเศรษฐกิจของชาติ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติมีอำนาจตั้งประธานกรรมการและกรรมการประจำสาขาขึ้น ตามที่ระบได้กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

อำนาจหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

มาตรา ๑๒ สภาเศรษฐกิจแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นและคำแนะนำแก่รัฐบาล เพื่อประโยชน์แห่งความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจของชาติ

(๒) ชี้แจงให้รัฐบาลทราบถึงวิธีการอันเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะนำมาใช้เพื่อมุ่งส่งเสริมและทำความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของชาติ ทั้งนี้โดยอาศัยความรู้ความชำนาญทางเทคนิค ผลแห่งการค้นคว้าหรือสำรวจ และสถิติต่างๆ ตลอดจนผลแห่งการปฏิบัติอันได้ทำมาแล้ว

(๓) กระทำหน้าที่ รวบรวม การ สถิติ พยากรณ์ ทั่ว ราชอาณาจักร

มาตรา ๑๓ กิจการอันพึงปฏิบัติในสาขาต่างๆ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติกำหนดเป็นระเบียบการขึ้นไว้

หมวด ๓

การดำเนินงานของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติประชุมกันอย่างน้อยเดือนละครั้ง โดยประธานสภาเป็นผู้เรียกประชุม

มาตรา ๑๕ ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติมีอำนาจ ออกข้อบังคับเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงาน การจัดระเบียบการประชุม และกิจการอื่น ๆ

มาตรา ๑๖ สภาเศรษฐกิจแห่งชาติและอนุกรรมการของสภาอาจเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้คำอธิบาย ให้ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการ ในเมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๑๗ ความเห็นใดๆ ซึ่งเสนอไปยังรัฐบาล จะถือเป็นความเห็นของที่ประชุมของสภา ซึ่งกรรมการมาร่วมประชุมเป็นจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด และออกเสียงโดยถือความเห็นข้างมาก หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานเป็นผู้ออกเสียงชขาด กรรมการคนใดไม่เห็นด้วยจะทำความเห็นแย้งก็ได้

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ เพื่อบุคคลการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

LIRT

๑๔.๓๐ น.

พลตรี เก้า เพ็ชรเลิศ บริรักษ์เทียุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ โดยมีหลักการตั้งสภาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้น โดยข้ญหาเศรษฐกิจแห่งชาติมีความสำคัญทว่จกการชนเป็นลำดับ และเหตุที่การบริหารราชการแผ่นดินรัฐบาลต้องเผชิญกับข้ญหาเศรษฐกิจอันสลับซับซ้อนอยู่เสมอ แต่ยังไม่สามารถหาวิธีการวางแนวระงอนอย่างจริงจังไม่ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งสภาเศรษฐกิจเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๑๖ โดยมีกรรมการโดยตำแหน่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ชั่วระยะหนึ่งก็หยุดไป แต่ต่อมาภายหลังเมื่อเปลี่ยนรัฐบาลแล้ว รัฐบาลนั้นก็ได้ออพนเรื่องชนใหม่มาจัดตั้งกรรมการเศรษฐกิจขึ้น โดยมีความมุ่งหมายที่จะจัดตั้งสภาเศรษฐกิจ แต่ในที่สุดก็เลิกหายไป ต่อมา พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐบาลต่อมาได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้ตั้งกรรมการเศรษฐกิจชนใหม่เพื่อพิจารณาข้ญหาเศรษฐกิจต่อไป คณะกรรมการได้ดำเนินมาจนถึงเดือนสิงหาคมก็จำต้องเลิกล้มไปอีก อุปสรรคต่าง ๆ อันทำให้ไม่สามารถจะอำนวยความสะดวกแก่ชาติผู้เข้ชวชาญรอบรู้ที่งานเศรษฐกิจและข้ญหาทำงานและชาติสถิติต่าง ๆ อันละเอียดถูกต้องแน่นอน หากตรากฎหมายจัดตั้งสภาเศรษฐกิจเป็นทว่จกการเมืองชน เพื่อเตรียมค้นคว้าเรื่องต่าง ๆ อันจำเป็นเพื่อประดอบ การพิจารณาของ คณะกรรมการและเมื่อจัดตั้งสภาเศรษฐกิจตามกฎหมายแล้ว ถึงรัฐบาลจะเปลี่ยนไป สภานั้นก็คงดำรงอยู่ไม่หยุดชะงัก เครื่องมือส่วนใหญ่ของสภาเศรษฐกิจก็คองานสถิติพยากรณ์ขงมีอยู่แล้ว และนำทว่จกการมาร่วมมือกัน เพราะ

งานสถิติพยากรณ์ของเราในขณะนี้ไม่ควรดำเนินการใด ๆ จนกระทั่ง
มีการติดต่อถึงงานสถิติภายนอกประเทศก็ต่อเมื่อจำเป็น
การชุดมุน แต่อย่างไรก็ตามงานสถิติพยากรณ์ก็จะต้องปรับปรุงใหม่
เมื่อมารวมกับสภาเศรษฐกิจแล้ว ซึ่งมีผู้ชำนาญและรอบรู้ขึ้นเป็นการ
ประหยัดต้นทุน

๑๕.๓๕ น.

พระยาอรรถการยงนพนธ์ : เมื่อได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
แล้ว เราได้เห็นได้ว่าหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจมี ๓ ประการ ประการ
หนึ่งทำหน้าที่ในอินเทอร์เน็ตให้ความเห็นแก่รัฐบาลเกี่ยวกับการเศรษฐกิจ
ของชาติ อีกประการหนึ่ง ทำหน้าที่ในการบริหารที่เกี่ยว กล่าวคือว่า
ตามมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติให้ อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการประมวล
สถิติพยากรณ์ไปให้แก่สถานเป็นผู้จัดทำ เมื่อให้ อินเทอร์เน็ตแล้วขณะนี้ เมื่อ
เราได้พิจารณา พระราชบัญญัติว่า กับการสถิติพยากรณ์แล้วเราจะเห็นได้
ว่าหน้าที่ ในการประมวลสถิติพยากรณ์มีเป็นอันมาก และมีเป็นอันมากที่จะ
ส่งแบบฟอร์มให้แก่ราษฎรเพื่อตรวจสอบรายงานสถิติต่าง ๆ โดยให้เจ้าหน้าที่
ในกองนี้มีอำนาจ ที่จะเข้าไปในเคหสถานและจัดทำการขอบุคคลในอินเทอร์เน็ต
จะค้นคว้าหาความจริงจากสถิติซึ่งมานานว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ ทั้งนี้
นับว่าเป็นการบริหารราชการแผ่นดินโดยแท้ทีเดียว ถ้าหากว่าสถานมี
หน้าที่แต่เพียงอย่างเดียวในอินเทอร์เน็ตจะเสนอความเห็นแก่รัฐบาลเหมือนอย่าง
สภาซึ่งกันราชอาณาจักร แล้วข้าพเจ้าก็ไม่มีความสนใจอะไร แต่เมื่อ
สถานมีหน้าที่ในการบริหารด้วยแล้ว ก็มีหน้าที่มากขึ้นเป็นอันมาก
กล่าวคือว่าในการบริหารราชการแผ่นดินนี้ ตามรัฐธรรมนูญเป็น อำนาจ

หน้าที่ของคณะรัฐมนตรี และตามพระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหาร
 ก็ได้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินไว้เป็นส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ
 ส่วนท้องถิ่นในส่วนกลางนั้น รัฐบาลจะบริหารราชการแผ่นดินอะไรตาม
 รัฐธรรมนูญก็ทำเป็นกระทรวงทบวงกรมขึ้นมา เมื่อเป็นกระทรวงทบวง
 กรมแล้วของกิจการเหล่านั้นก็อยู่ในความรับผิดชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่งถ้า
 จะมีการขาดตกบกพร่องอะไรแล้วสถานีสถิติก็จะตั้งกระทู้ถามได้ มีสถิติ
 อภิปรายในสภาวาระที่ ๒ ขององค์การนั้นๆ ได้ เมื่อเราดูพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้แล้วพบเห็นว่าบริหารราชการแผ่นดิน เราจะเห็นว่าสถานีสถิติเป็นสภาอีกสภา
 หนึ่งเป็นของสภาอื่นหนึ่งเราดูจากรัฐธรรมนูญแล้วไปทีไรก็ดู ก็ดูว่าไม่อยู่ใน
 บังคับบัญชาของรัฐบาล เมื่อเห็นเช่นนั้นแล้วก็ควรที่สภาจะไปในการ
 บริหารก็ไปเช่นเดียวกับสภาจริงอยู่ตามพระราชบัญญัตินั้นนายรัฐมนตรี
 เป็นประธานกรรมการอยู่ด้วย แต่ว่านายถ้อยในฐานะเป็นกรรมการนั้นก็
 เสียๆ เกี้ยวในสภาเท่านั้นเอง ตามพระราชบัญญัติในการที่สภาจะ
 ทำเนิการอย่างไรก็ต้องเป็นไปตามส่วนข้างมากของกรรมการ เมื่อเป็น
 เช่นนั้นแล้ว เราจะเห็นได้ว่ากิจการที่สถานีสถิติทำไปนั้นไม่ใช่อยู่ในบังคับ
 บัญชาของรัฐบาลเลย และรัฐบาลไม่ต้องรับผิดชอบ ตามพระราช
 บัญญัติถึงแม้ว่าจะมีความว่าให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการก็ตาม แต่
 ว่าในการรักษาการนั้นก็หมายความว่า จะต้องรักษาการให้เป็นไปตามพระ
 ราชบัญญัติ เมื่อพระราชบัญญัติที่เราดูได้ว่าสภาเศรษฐกิจนั้นไม่ใช่อยู่
 ในองค์การของรัฐบาล เป็นอิสระ แล้วนายกรัฐมนตรีก็หน้าที่จะต้อง
 รักษาการให้เป็นไปตามนั้น กล่าวคือว่าต้องรักษาการให้เป็นสภาอิสระ
 ไม่ใช่รัฐบาลจะไปยุ่งเกี่ยวด้วยได้ เมื่อสภามีลักษณะเป็นเช่นนั้นแล้ว

ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นการซัดทอดสืบรักของรัฐธรรมนูญ ซัดค้อหัวใจของ
 รัฐธรรมนูญที่เคี้ยว กล่าวคือว่าในการบริหารราชการแผ่นดินนั้นจะมี
 องค์การใด ๆ ขึ้นมาอีก นอกจากองค์การของ รัฐบาลไป บริหารไม่ได้เป็น
 อื่นชาติ ถ้าหากว่ามีองค์การไปบริหารราชการแผ่นดินได้แล้ว องค์การ
 นั้นจะต้องนับว่าเป็นองค์การนอกขนทหนึ่งนอกจากที่โดยบัญญัติไว้ในรัฐธรรม
 นูญ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของสภา สภาจะตั้งกระตุ้มไม่ได้จะ
 เบียดขับไปอย่างไม่ได้ ก็จะเห็นเช่นนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นการซัดค้อ
 รัฐธรรมนูญ เมื่อเขียนเช่นนี้แล้วทางที่จะแก้ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าความทาง
 แก้ ๒ ประการคือ ประการหนึ่งเราอาจแก้ได้ทำให้สภามีอำนาจแต่
 เพียงองค์การ เสนอความเห็นต่อ คณะรัฐบาลซึ่งไม่ได้เห็นการบริหารนั้น
 ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเราอาจแก้ได้ทำให้สภามีฐานะเป็นกรม
 หรือเป็นกองขึ้นอยู่กับ สำนักนายกรัฐมนตรีหรือขึ้นอยู่กับกระทรวงใดเสีย
 ๒ ประการนี้ข้าพเจ้าก็แก้เช่นนั้นไม่ได้ แต่ว่าที่จะแก้เช่นนี้ข้าพเจ้าสงสัยว่า
 ถ้าหากว่าหลักการของพระราชบัญญัตินี้มีความต้องการที่จะให้สภามี
 สถานะอิสระแล้วเป็นเรื่องที่จะแก้กันได้ ขอนึกก่อนที่จะขอหลักการข้าพเจ้า
 อยากจะถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องนี้ และ
 การที่จะแก้ประการใดประการหนึ่งที่ข้าพเจ้ากล่าวมานั้นจะซัดของประการใด
 หรือไม่

พลตรี เกา เพียรเลิศ บริษัท หักหักงู รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พณิชยการ : คือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเฉพาะ
 ให้มีกำหนดหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจเท่านั้น เมื่อสภามีหลักการเสร็จ
 แล้ว และพิจารณาเสร็จแล้วจะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติไปยังกระท
 รวงมหาดไทย

พระยาอรรถการยันทน์ ; การที่จะทำเช่นนั้นก็หมายความว่า
ว่ารัฐบาลได้มีความเห็นอย่างที่เขาใจได้แถลงเมื่อก่อน ก็ขอว่าในการ
บริหารราชการแผ่นดินนั้น เป็นการจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องมีองค์การ
บริหารแก่ว่าเมือรัฐบาลเสนอมาเช่นนั้นแล้ว ; และกลับไปออกพระราช
บัญญัติอีกอันหนึ่งซึ่งตกกับพระราชบัญญัติอันนี้ เป็นการสมควรที่จะทำเช่น
นั้นหรือไม่ หรือว่าให้ปรากฏในพระราชบัญญัติเช่นนั้นเพื่อให้เห็นองค์
การของรัฐบาล

พลตรี เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ : เราทำเหมือนกับสภาอื่น ๆ คือว่าพระราชบัญญัติ
แสดงหน้าที่รับผิดชอบของสภาเศรษฐกิจ แล้วก็มีพระราชบัญญัติปรับ
ปรุงกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ว่าสภานั้นขึ้นอยู่กับกระทรวงใด

๑๔.๔๑ น.

พระยาอาณาจักรบริบาล : พระราชบัญญัติฉบับนี้ข้าพเจ้ามี
ความเห็นเบื้องต้นว่าไม่ควรรับหลักการ เป็นความเห็นของข้าพเจ้าอย่าง
เด็ดขาด ไม่ควรรับหลักการอย่างขึง เหตุไร เพราะเหตุว่าสภาเศรษฐกิจ
จริงอยู่เป็นของคู่ควรแก่การปกครองซึ่งมีทุกๆ ประเทศ ส่วนที่ได้มีมา
แต่ดั้งเดิมก็ดี ไม่มีลายลักษณะอันอื่น แต่ว่าได้ดำเนินการมาแล้วทุกๆ
รัฐบาล แม้แต่รัฐบาลก่อนเปลี่ยนแปลงการปกครองก็มีเหมือนกัน ไม่
ใช่ไม่มี ก็มีอยู่แล้วเรียกว่าสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ ก็มีอยู่ ๒ ฉบับๆ
หนึ่งเรียกว่าพระราชกฤษฎีกาสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ ก็มีอีกเหมือนกัน
เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่มีการยกเลิก ไม่มีอะไรเลย หรือ
พระราชบัญญัติกันใช่ไม่ได้ก็ไม่มี มีแล้วทั้งนั้น แต่ว่าไม่ปฏิบัติกัน

เป็นข้อเรื่องหนึ่ง เป็นข้อที่รัฐบาลจะทำหรือไม่ ปฏิบัติหรือไม่ มันเป็น
 ข้อเรื่องหนึ่ง แต่พระราชบัญญัติมีอยู่แล้ว แต่จะมียกพร่องอย่างไร
 ริงออกพระราชบัญญัติกันมาอีก พระราชบัญญัติในครั้งกระนั้นมิใช่ความ
 ชัดแจ้งอยู่แล้วว่า สภาเศรษฐกิจแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำแนะนำในข้อที่
 จะเพิ่มพูนผลประโยชน์แก่ประเทศชาติ ก็มีอยู่แล้ว มีกรรมการเสร็จ
 แล้ว ทั้ง ๑๑ คน ถ้าไม่ปฏิบัติกันนั้นก็เป็นข้อเรื่องหนึ่ง นี้ก็ไม่ว่า
 เหตุอะไร มีข้อยกพร่องอะไรก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ปฏิบัติกัน
 หรือไม่ทำโดยเห็นว่าเป็นจำเป็นก็อยู่ประการต่าง ๆ เพราะเหตุว่าวิธีปฏิบัติ
 นั้นมันต่างคนต่างความเห็น มีวิธีต่าง ๆ กัน เพราะเหตุว่าต่างคน
 ต่างอาจารย์ต่างความคิดความเห็น รัฐบาลในขณะหนึ่งสมัยหนึ่ง
 อาจเห็นว่าไม่จำเป็นอย่างไรก็อาจไม่ปฏิบัติลงไป เพราะว่าเศรษฐกิจ
 ของชาติไม่มีอะไรเป็นหลักนอกจากเสียงของคณะพรรคการเมืองที่จะเกิด
 ขึ้น อาจมีเศรษฐกิจของแต่ละพรรคแล้วเราจะเรียกว่าเศรษฐกิจของ
 ชาติได้อย่างไร แล้วจะเอาอะไรเป็นหลัก เพราะว่าผู้ที่จะเป็นรัฐมนตรี
 หรือนายกรัฐมนตรีความที่ราษฎรเขาเลือกมากก็จะปฏิบัติตามลัทธิ หรือตาม
 ความเห็นของพรรค ไม่มีอะไรจะเอาเป็นหลัก ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าทรงมา
 นี้มีผลแปลกกว่าเดิมข้อหนึ่ง ก็คือทำให้มีสภานที่เห็นสภาเศรษฐกิจ
 แห่งชาติขึ้น มีเท่านั้นเอง ไม่เห็นมีอะไรที่มันแปลกกว่าเดิม และนอก
 จากนั้นในข้อนี้ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานสภาเศรษฐกิจ ซึ่งข้าพเจ้า
 คิดว่าคงหรือไม่ถึงกับเท่านั้น ไม่มีประโยชน์อะไร เพราะว่าทำอะไรทุก
 อย่างจะต้องสภาเศรษฐกิจหรืออะไรก็ตามก็เราคงนึกถึงว่า จะได้ประโยชน์
 เท่าใดหรือเสียประโยชน์เท่าใด ถ้าได้ประโยชน์ข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะ
 อย่างน้อยก็เป็นทำให้ความเห็นหรือคำแนะนำที่รัฐบาล แทนเสียประโยชน์

โยชน์ คือจะคงเสียเงิน เงินที่จะคงเสียไปถ้าทำตามพระราชบัญญัติ
 นี้เราคงมีกรรม มีอธิปไตย มีทรัพย์สินของ จะคงเสียเงินอีกเป็นจำนวน
 ดังแสน ๆ ในยี่หนึ่ง ในข้อนี้ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 ได้โปรดพิจารณาว่า เราจะต้องใช้เงินที่ราษฎรเราเสียภาษีมาทุกบาททุก
 สตางค์โดยไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย เพราะว่าถ้านายกรัฐมนตรีหรือ
 รัฐมนตรีของการทรงพระสุกกุธภัณฑ์ของชาติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจสามารถ
 เรียกผู้ใดคนหนึ่งที่เป็นข้าราชการประจำการหรือแล่งประจำการก็ได้ ใน
 ส่วยตามที่ได้ ได้ผลประโยชน์เท่ากันไม่จำเป็นเลยที่จะคงมาตั้งของงน
 หรือว่าอาศัยกฎหมายเดิมก็ได้พร้อมแล้ว เพราะว่ากลุ่ดหลายเดิมก็ได้ระบุหน้า
 ที่ไว้แล้วว่าจะให้คงเห็นหรือที่กันบรรณาธิการรัฐบาลได้ก็ที่สุด ไม่
 อะไรยกพร้อม หรือถ้าท่านเห็นยกพร้อมจะเรียกใครมากก็ได้ แล้วท่านก็จะ
 ได้ทราบ เพราะเครื่องมือเราก็มียุ่แล้วทุกอย่าง ทำไมจะต้องมาตั้งสภา
 เสรษฐกิจนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าในเรื่องนั้นนอกจากจะให้ประโยชน์แก่บุคคล
 ยางคนที่จะได้ตำแหน่ง เลื่อนชั้น เลื่อนเงินเดือนแล้ว ก็ไม่เห็นว่าจะมี
 ประโยชน์อะไรเลย ข้อสำคัญที่ข้าพเจ้าไม่เห็นควยที่ไม่ควรตั้ง เพราะ
 เหตุใด เพราะเหตุเรามีอยู่แล้วทุกอย่าง ท่านจะเรียกข้าราชการประจำ
 มาปรึกษาหารือในเรื่องเศรษฐกิจใดอย่างหนึ่ง และอีกอย่างหนึ่งอย่าลืม
 ว่าเศรษฐกิจเป็นไปตามพรรคการเมืองเราคงไม่ได้ เมื่อเช่นนั้นเราเรียก
 ว่าอะไรเป็นสภาเศรษฐกิจของชาติ ข้อสำคัญมีอยู่อย่างนี้ เพราะเหตุว่า
 พรรคการเมืองเขาเห็นวิถีเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง เมื่อเขาเป็นคณะรัฐบาล
 เขาก็ดำเนินไปตามวิถีของเขา จึงอยู่ทำได้ แต่ไม่คุ้มค่า เพราะเหตุ
 ว่ารัฐบาลมีเครื่องมือพร้อมทุกประการ ท่านจะเรียกใครมาถามหรือซัก
 ราชการนอกประจำการหรือข้าราชการประจำการมาถามก็ได้ นอกจาก

นั้นในพระราชบัญญัติกันเองเราอ่านดูให้ดี จะเห็นว่าไม่มีอำนาจอะไร เพราะเหตุว่าสภาเศรษฐกิจมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เสนอความเห็นไปแล้ว รัฐบาลจะเอาก็ได้ ไม่เอาก็ได้ ไม่มีอะไรจะบังคับว่าสภาเศรษฐกิจเสนอ แล้วรัฐบาลจะต้องทำตามนั้น ไม่มีเลย ขอให้ทุกๆ ท่านไปรื้ออ่านดูเถิด เราจะตั้งทำไมเมื่อรัฐบาลมีอำนาจสมบูรณ์แล้ว ท่านจะเรียกใครก็ได้ ซึ่งนายกรัฐมนตรีก็ต่อเองก็ได้ หรือคณะรัฐมนตรีก็ต่อเองก็ได้ เพราะฉะนั้น การตั้งขอให้ระงับ จะต้องตั้งเลขาธิการ จะต้องใช้เงินอีกมากไม่ใช่ร้อย โดยไม่จำเป็นเลย แล้วประโยชน์ก็ไม่ได้ แล้วจะตั้งทำไม เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้ามีความคิดในเบื้องต้นอย่างนี้ ถ้ารัฐบาลแถลงให้เป็นทพอะไร แล้ว ข้าพเจ้าจะรับฟัง แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมมนตรีทราบอีกข้อหนึ่ง คือกฎหมายฉบับนี้เมื่อผ่านสภาผู้แทนไม่ได้โดยง่ายกว่า ควรหรือไม่ควร เพราะมีเสียงกันว่าเขาขยับได้จนก่อนหน้าหรือหลัง เพราะฉะนั้นมีข้อบกพร่องต่างๆ เป็นการควรหรือที่เราจะรับหลักการ

๑๔.๔๘ H.

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การคลัง : ที่ท่านสมาชิกอภิปรายมานั้น กระผมก็รู้สึกที่ไม่แน่ใจว่าจะเชื่อท่านทางไหน คือในประการแรกท่านบอกว่าสภานี้มีประโยชน์และมีอยู่ในกฎหมายฉบับหนึ่งแล้ว แต่เวลาต่อมาท่านบอกว่าประโยชน์ไม่มีคุณค่า ท่านจะเอาอย่างไรกันแน่ ก็ท่านเห็นว่ามีประโยชน์ท่านควรจะพิจารณาพระราชบัญญัติกันด้วยดี แต่ท่านเห็นว่าไม่มีประโยชน์ก็เป็นเรื่องของท่าน ความจริงถ้าหากว่าท่าน มาตรา ๓ ท่าน จะ เห็น ว่า กฎหมายฉบับนี้โดยยกเลิกกฎหมายต่าง ๆ ที่ขัดแย้งหรือมีอยู่แล้ว เพราะ

คณะกรรมการฯ ยืนยันเป็นกฎหมายที่ได้อำนาจเพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์
 จริงอยู่อาจจะมีกฎหมายอย่างที่ท่านกล่าวซึ่งเป็นประกาศกระแสพระบรมราชโองการ
 แต่ว่าในประกาศฉบับนั้นก็ห้ามเนือความละเอียดอย่างร่างพระราชบัญญัติ
 นี้ไม่ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะเห็นว่าไต่เนืออำนาจหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจแห่งชาติไว้
 และไต่เนือโครงสร้างในการที่จะจัดตั้งสภาเศรษฐกิจแห่งชาติขึ้นเพื่อดำเนิน
 กิจกรรมต่าง ๆ ในทางเศรษฐกิจในสาขาต่าง ๆ ซึ่งสำคัญ ๆ ในสมัยหลังสงคราม
 โลกครั้งที่สอง กิจกรรมของระหว่างประเทศได้ดำเนินก้าวหน้าไปเป็นอันมาก
 เฉพาะอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจ การที่รัฐบาลจะดำเนินการเศรษฐกิจแห่งชาติ
 ให้เป็นผลดีก็จำเป็นจะต้องมีเครื่องมือประกอบตามสมควร และในการที่จะหา
 หลักฐานต่าง ๆ มาอ้างอิงในการบริหารพิเศษนั้นก็จำเป็นที่จะต้องมอง
 การพิเศษสำหรับค้นคว้าหลักฐานเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งเรามีข้อขัดข้อง
 เป็นอันมากในการที่ไม่มีสภาเศรษฐกิจ ชักตัวอย่างว่ามีเจ้าหน้าที่
 ข้าราชการองคมนตรีระหว่างประเทศได้เข้ามาเพื่อหาหลักฐานเกี่ยวกับสถิติ
 ทางการค้า การเศรษฐกิจ หรือเจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติซึ่งมาขอ
 หลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจก็ดี เราไม่สามารถจะให้ไต่เนือทั้งหมด
 เพราะเหตุว่าเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ไต่เนือแยกย้ายกันดำเนินการ
 แต่ว่าเมื่อได้ตั้งสภาเศรษฐกิจแห่งชาติแล้ว การรวบรวมเศรษฐกิจต่าง ๆ
 นี้จะอยู่ที่นั่นแห่งเดียว เมื่อผู้ใดต้องการสถิติในทางสถิติก็สามารถ
 ให้ไต่เนือทั้งหมดที่ สภาเศรษฐกิจแห่งชาตินี้ไต่เนือหน้าทิวสำหรับค้นคว้า
 ศึกษาค้นคว้าหาเศรษฐกิจซึ่งในระยะหลังสงครามนี้ ได้มีปัญหาสลับซับซ้อนกัน
 เป็นอันมาก จำเป็นจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับศึกษาค้นคว้า
 เพื่อมาใช้เป็นประโยชน์แก่รัฐบาลที่จะดำเนินนโยบาย

เศรษฐกิจ... วิจารณ์นโยบายเศรษฐกิจโดยทั่วไป...
 ในระบอบประชาธิปไตยนั้นจำเป็นจะต้องมีพรรคที่มีเสียงมากในสภา แต่
 ว่าสภาเศรษฐกิจแห่งชาติไม่ใช่เป็นสภาของคณะพรรคการเมืองใด แต่
 เป็นสภาสำหรับให้คำปรึกษาในทางเศรษฐกิจไม่ว่ารัฐบาลนั้นจะดำเนิน
 นโยบายเศรษฐกิจทางใด สภาข้อมีประโยชน์เสมอ อย่างน้อยก็
 สำหรับ จะเป็น ที่ปรึกษาของรัฐบาล เพื่อจะแก้ไขข้อผิดพลาดที่
 ที่ท่านกล่าว ว่าร่าง กฎหมาย ฉบับนี้ ไม่ดี พิจารณา กันใน สภาผู้แทน
 ความจริง กระผม อยาก จะเรียนว่า ในชั้น แรก ท่าน ก็ ได้มีการ แก้ไข
 กฎหมายฉบับนี้ อยู่หลายมาตราเหมือนกัน แต่เมื่อ ได้งานมา ในชั้นที่ ๓ คือ
 ในชั้นว่า จะรับหลักการหรือไม่รับ สภาได้ลงมติรับด้วยตรงต่อสนอมา
 ขงสภา กระผมคิดว่า ในเรื่องค่าใช้จ่ายก็ ขาดข้อใดบ้าง ยัง
 จะต้อง มีเจ้าหน้าที่ อย่างที่ท่านว่า แต่เมื่อ ได้งานมา ตรงประโยชน์ซึ่งจะได
 รั้งจากสภาแล้ว ความจริงก็มีประโยชน์มากแก่การดำเนินงานเป็นเงิน
 เป็นทองก็เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ แต่กระผมอยาก จะเรียนรับของว่า เมื่อคงสภา
 เศรษฐกิจแห่งชาติขึ้นแล้ว ประโยชน์ที่จะได้คือคว เป็นคนว่าเมื่อ
 เจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศ เช่น องค์ การทุนกู้ยืม ธนาคารโลกก็ดี หรือ
 เศรษฐกิจแห่งตะวันออกไกลก็ดี เขามาปรึกษาอยู่ หลากหลาย ในทางเศรษฐกิจ
 หรือว่ารัฐบาลจะดำเนินการก่อสร้างของสิ่งอย่าง อย่าง เช่น ไฟฟ้า น้ำตก
 หรือการชลประทานซึ่งเขาส่งเจ้าหน้าที่มาก กระผมคิดว่าถ้ามีองค์การ
 แล้วเขาจะทำได้รวดเร็ว และ จะไม่ชักช้าอย่างที่เป็น อยู่ทุกวันนี้
 กระผมคิดว่าถ้าพิจารณาจนด้วยดีแล้วกฎหมายนี้มีประโยชน์คุ้มค่ามาก

๑๕.๕๕ น.

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ : ตามที่ถามเห็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้า

ใครจะเสนอปัญหาให้สถานพิจารณา มีเหตุอยู่ ๓ ประการ คือเหตุผล
 ประการแรกเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๗ และ ๓๕ และหลักแห่ง
 ระบอบประชาธิปไตย เหตุผลประการที่ ๒ เกี่ยวกับอุปถัมภ์ของ
 สถานเศรษฐกิจรัฐบาลเสนอ มาณศกยสัง ทศวรรษ เป็นสถานเศรษฐกิจ
 ควรจะเป็นหรือไม่ ประการที่ ๓ เกี่ยวกับจำนวนเงินของชาติ ที่จะต้อง
 ใช้จ่าย ถ้าหากว่าสถานใดจะเอาไปใช้จะต้องเสียเงินมากในเหตุผล
 ประการแรก ข้าพเจ้าขอเสนอรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๗ อีกครั้งหนึ่ง
 ว่า ในการเสนอจะประมาณเพิ่มเติมซึ่งได้มีราคาขายไปแล้วนั้นเข้ามาใน
 สถานพร้อมด้วยพระราชบัญญัติอื่น ๆ เช่นพระราชบัญญัติสถานเศรษฐกิจ
 และ รัฐบาลไม่มีอำนาจที่จะขอ ให้พิจารณาพระราชบัญญัติอื่นก่อน
 พระราชบัญญัติซึ่งประมาณเพิ่มเติมซึ่งได้ใช้ไปแล้ว และสถานไม่มี
 อำนาจที่จะลงมติ ให้ยกพระราชบัญญัติขึ้นพิจารณาแก้ไข คือหมาย
 ความว่าสถานผู้แทน เพราะเหตุใดเป็นดังนี้ เพราะรัฐธรรมนูญได้บัญญัติ
 ไว้อย่างชัดแจ้งว่าจะประมาณเช่นนี้ของพิจารณาก่อน เมื่อมติตกลงไป
 ยกเอาสิ่งที่ไม่ถึงเวลาพิจารณา การพิจารณาเช่นนี้ก็เป็นการทำผิด
 รัฐธรรมนูญ ได้ไม่ได้ และอีกประการหนึ่ง ในการที่พิจารณาพระราช
 บัญญัติสถานเศรษฐกิจเดิมสมาชิกสภาผู้แทนผู้หนึ่งได้เสนอให้ลงมติข
 อภิปรายก่อนที่สมาชิกฝ่ายค้านได้แสดงเหตุผลในอุปถัมภ์ของตัวกฎ
 หมาย ข้าพเจ้าคิดว่า การกระทำเช่นนี้เป็นผิดด้วยมาตรา ๓๕ แห่ง
 รัฐธรรมนูญ ซึ่งมีความประสงค์ ถึงแม้ว่านอกสภาให้มติดังที่สรุปได้
 ในสภาก่อนมติดังใหม่ทั้งสองฝ่าย ฝ่ายค้าน ฝ่ายสนับสนุน สำหรับที่
 ระบุเรื่องนั้นตามสมควร แม้ว่าจะมีกฎข้อบังคับไว้ว่าสามารถอภิปราย

ได้ การบิณฑกัปรายนั้นประเทศต่าง ๆ ที่เขามีประชาธิปไตยเขาใช้กัน...

ประธานวุฒิสภา : ท่านพูดถึงการบิณฑกัปรายในสภาผู้แทน
ใช้ใหม่ กันเราพิจารณาของเราวุฒิสภา นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าเราพิจารณา
เรื่องของเราดีกว่า สภาผู้แทนท่านพิจารณาท่านก็มีข้อบังคับของท่าน

พระยาสุรธรรมราช : ข้าพเจ้าอ้างเหตุว่าที่บิณฑกัปรายนั้นเป็น
การที่สภาผู้แทนทำผิดรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าข้าพเจ้าพูดได้
เพราะเหตุว่าการบิณฑกัปรายโดยไม่ได้บิณฑกัปราย เหตุผลจตุร เรื่องในรูปคดี
เช่นนั้นการลงมติที่หลักการความ ความเห็นของ ข้าพเจ้าเป็น การบิณฑกั
อีกฝ่ายหนึ่ง ในหลักประชาธิปไตยข้าพเจ้าคิดว่าใช้ไม่ได้ เพราะเหตุนั้น
ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าพูดได้ ถ้าหากว่าเราปล่อยให้สภาใดเสนอ

กฎหมายเข้ามาไม่ทันที่ฝ่ายค้านจะอภิปรายเหตุผลแล้วสมาชิกถือโอกาส
บิณฑกัปรายเสียเลย ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้นผิดรัฐธรรมนูญและหลัก

ประชาธิปไตย ข้าพเจ้าจึงได้เสนอในข้อนี้เพื่อเป็นเครื่องประกอบประการ
ที่ ๓ ที่ข้าพเจ้าว่าผิดกัขจรเรื่องและรปลัษณะของสภาเศรษฐกิจควรจะ
เช่นนั้น ถ้าจะมีจริงต้องเป็นสภาที่เกี่ยวข้องด้วยมีอำนาจพิเศษ เป็นสภา
ที่แนะนำรัฐบาล เป็นสภาที่ไม่เกี่ยวข้องของกัขจรรัฐบาลหรือเกี่ยวข้องของนอชที่สุด
เป็นสภาอิสระไม่เกี่ยวข้องของกัการเมืองหรือเกี่ยวข้องของนอช แต่ร่างสภา
ที่ทรงมานเป็นสภาของรัฐบาล โดยรัฐบาล เพอร์รัฐบาล อย่างนั้นข้าพเจ้า
ในเวลานี้จะปรากฏว่าเห็นว่าไม่มีประโยชน์ กัรัฐบาลยกเข้าไปตั้งเป็น
กรรมการเสียแล้วแม้ว่ามีท่านนายก ฯ เป็นประธานกัก็ คอไปเยะเยะ
พูดอย่างภาษาเจ้าคุณปริดา ฯ ว่า จะมีรัฐมนตรีหลายคนเข้าไปเป็นกรรม
การในกันั้น สภาชนกันั้นไม่ใช่สภาอิสระ และรัฐบาลทำเสียเอง ทั้ง
กรรมการเสียเองก็ ได้ ไม่ต้อง ตั้งสภาอย่างนั้น ถ้าทำร่างอย่างนั้น

ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยว่าสมควรจะมีสภาประกอบด้วยผู้ชำนาญจริง ๆ และมี
 อีสาระที่จะแนะนำได้ โดยไม่ต้องกลัวอิทธิพลกันชน เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
 รัฐบาลจะเอาหรือไม่เอาก็ได้ ถ้าทำเช่นนั้นสภาเศรษฐกิจจริงจะมีประโยชน์
 แต่รูปสภาย่างที่เสนอมานี้ ข้าพเจ้าว่าเสียเงินเปล่า ๆ คราวนี้อาจ
 จำนวนเงินสภานักตั้งมากเพื่อให้ข้าราชการได้เลื่อนชั้น เวลานี้ข้าราชการ
 ก็ขึ้น เพื่อขยับแล้วจำนวนข้าราชการ ถ้ามีสภานอกไป มีอีกสาขา
 ๕ - ๖ สาขา และเท่าที่คงกระทรวงหรือทบวงชนอื่นหนึ่ง ๆ เงินคง
 งบประมาณประมาณ ๕ แสน หรือ ๔ แสน ปีแรกจะเป็นเท่านั้น ๕ แสน
 ๔ แสนก็เป็นจำนวนมากอยู่สำหรับชาติแล้ว ท่อไปข้างหน้าอาจจะเป็น
 ล้าน ๆ ก็ได้ แต่สภานี้ไม่มีประโยชน์อย่างความเห็นของข้าพเจ้านี้แล้ว
 ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นมีประโยชน์ที่จะต้องเปลืองเงินของชาติลงอย่างนั้น ถ้า
 หากว่าจะแก้ให้ดีขึ้นข้าพเจ้าเห็นว่าแก้ไม่ได้ หลักการร่างมานี้รูปร่าง
 คล้าย ๆ ก็ว่าเป็นยักยอกจะแก้เป็นมนุษย์ก็ยาก ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีทางจะ
 รัยหลักการได้

๑๕.๐๓ น.

พระมณฑุภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
 ทบอกว่าร่างกฎหมายได้ผ่านสภาผู้แทนมาโดยฉิวรัฐธรรมนุญนี้ แท้จริง
 ถ้าหากว่าได้ดูรายงานการประชุมของสภา หรือว่าได้นั่งประชุมอย่าง
 พวกที่ได้ประชุมแล้วก็ไม่น่าจะไปไกลลงอย่างนั้น ถ้าฟังเสียงนอก ๆ ก็
 อาจไปกันใหญ่ ทั้งจริงทางฝ่ายสมาชิกที่สมัครใจให้ลงมติไม่ได้กระทำ
 การรณรงค์แต่ประการใด เพราะเหตุว่าประธานสภาผู้แทนได้ชี้ให้สมาชิก
 ซึ่งเป็นฝ่ายค้านรัฐบาลนั้นพูดลง ๓ ครั้ง คือให้พิจารณาตามข้อบังคับ

คือแปลว่าผลตกกันอธิปไตยขอยังคืบ แปลว่าให้ฝ่ายสนับสนุนที่ ฝ่าย
 คำนึง เมื่อตั้งคราวฝ่ายค้านพูด ก็ให้ฝ่ายค้าน ๓ ครั้ง สมาชิกฝ่ายค้านทั้ง ๓
 ครั้งนั้นได้พูดนอกประเด็น คือไม่ได้เอาร่างพระราชบัญญัติชนพูดเลยถึง
 ๓ ครั้ง ๓ คน ทั้ง สมาชิกผู้หนึ่งก็เห็นจะทนไม่ไหว เพราะเหตุว่า
 สภาพของชาติเราเมื่อไม่ทำงานตามหน้าที่เสียแล้ว ชักจะโหลเลเสียแล้ว
 เขาก็ยอมให้ขอยังคืบ คือว่าขอเสนอให้ลงมติตามขอยังคืบนั่นเองได้
 คือเท่าที่ขอร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีผู้คัดค้านนั่นเอง เพราะว่าตั้งคราว
 คำนึงแล้วก็ไม่ค้านสักที่เขตโหวตเสียให้พูด ๑ ครั้งแล้วก็ไม่ค้าน เขาก็
 คงคิดว่าไม่มีใครคัดค้านเอง หรือพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่ได้ทำมา
 แล้วก็เป็นทำนองนั้น คือไม่มีใครคัดค้านลงมติไป นี่ก็เป็นไปอย่างธรรมดา
 สามัญนั่นเอง ความจริงเป็นอย่างนั้น ไม่ได้ผิดรัฐธรรมนูญหรืออะไร

และท่านก็บอกว่าสถาน ควร จะเป็น สถานอิสระ ไม่ต้อง เกรงกลัว
 อธิปไตย คือหมายความว่าไม่ต้องขึ้นแก่รัฐบาลหรืออะไรอย่างนั้น สมาชิก
 ผู้มีเกียรติอีกท่านหนึ่งก็บอกว่าไม่ได้ ขึ้นให้เป็นสถานอิสระผิดรัฐธรรมนูญ
 เลย เพราะเหตุว่ามีหน้าที่บริหาร การบริหารนั้นจะต้องอยู่ภายใต้การตรวจ
 และต้องเป็นกระทรวงทบวงกรม ต้องขึ้นต่อกระทรวงใด ๆ ต้องขึ้นต่อ
 รัฐบาลอะไรอย่างนั้น ท่านก็แย้งกันเอง แต่ที่จริงทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้
 ชี้แจงแล้วจนมือได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้คือสภาผู้แทนแล้ว และ
 เมื่อได้รับหลักการแล้ว รัฐบาลก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกร่าง
 กระทรวงทบวงกรมก็คึกคักมาให้สภาเศรษฐกิจเป็นองค์การของรัฐบาล
 มีฐานะเป็นกรม ก็แปลว่าสถานเป็นหน่วยบริหารราชการหน่วยหนึ่ง แต่
 ว่ากรรมการของสภานักมี ๒ ประเภทด้วยกัน คือแปลว่าเจ้าหน้าที่ คือ
 ผู้ที่ทำงานในสภานักมี ๒ จำพวกด้วยกัน คือพวกหนึ่งเป็นข้าราชการ

ประจําตนเอง อีกพวกหนึ่งก็ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นเป็น
 กรรมการ ข้าราชการประจําที่เหมือนกันก็กระทรวงทบวงกรมทั้งหลาย
 คือว่า มีอิสระไม่ได้ คืออิสระชนิดที่เป็นอันดีเพนเด่นที่ ไม่ขึ้นแก่ใคร
 เลย เป็นอนาคิสต์ไม่ใช่เช่นนั้นหรอก ก็เหมือนกับข้าราชการทั้งหลาย
 ตามกฎหมายตามระเบียบการปกครอง การบริหารราชการแผ่นดินนั่นเอง
 ถ้าหากว่าท่านบอกข้าราชการไม่มีอิสระ มีवलวัลวัลวัลวัลไม่กล้าออก
 ความเห็นอะไรโดยเสรีแล้ว ข้าราชการอื่นๆ ก็อยู่ในฐานะอย่างเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็น่าจะสงสัยอะไร เพราะว่าข้าราชการทั้งหลายก็
 อยู่ในฐานะอย่างเดียวกันกับข้าราชการ ของสภาเศรษฐกิจ กระทรวงของตนเอง
 พุคถึงว่าข้าราชการมันเพีย พวกนี้เรื่องสภาเศรษฐกิจนั้น รัฐบาลขอ
 รับรองว่าข้าราชการจะมาทำหน้าที่ ในสภาเศรษฐกิจนี้ไม่เพี้ยน สำหรับ
 งานสภาเศรษฐกิจ ตรงกันข้าม คือว่าเราหากคนทำงานไม่ค่อยจะได้ ก็
 เป็นทุกข้ออยู่เหมือนกัน เมื่อถึงสภาแล้วเราจะทำงานได้สมควรปรารถนา
 รัชชเยื่อเช่นต์หรือไม่ ก็วิตกอยู่มาก คือหากคนทำงานไม่ได้ เพราะว่า
 งานมากต้องการความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษ และต้องการความซื่อ
 หมดเพียรเป็นพิเศษด้วย วิตกอยู่เหมือนกัน สมาชิกอีกท่านหนึ่งบอก
 ว่าสภานี้ตั้งขึ้นเพื่อพรรคพวกมีงานทำอะไรทำของมัน แค่นั้นจริงข้าพเจ้า
 ได้เรียนแล้วว่าผู้ที่ทำงาน ส่วนหนึ่ง ของสภา เศรษฐกิจ นี้เป็น ข้าราชการ
 ประจําอยู่ในกฎหมายของข้าราชการพลเรือน รัฐมนตรีไม่มีอำนาจที่จะเอา
 พรรคพวกขึ้นมาทำงานได้ เป็นไปตามกฎหมาย การบรรจุ การเลื่อน
 ขึ้นเป็นไปตามกฎหมาย มี ก.พ. เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นไม่น่าจะวิตก
 ในเรื่องนี้ และเรื่องเงินก็ต้องใช้ รัฐบาลได้แถลงแล้วว่ามีอำนาจเป็น
 และเป็นประโยชน์มากในทางเศรษฐกิจเพื่อจะทำงานร่วมกับนานาชาติเขา

เกี่ยวกับการเศรษฐกิจกับเขา เงินที่จะใช้ตามที่ท่านว่า ๑ แสนบาทนั้นถ้า
เทียบกับกรมอื่น ๆ กันข้ว่าเป็นจำนวนน้อยมาก แต่ว่างานนั้นข้าพเจ้าก็คิด
ว่าเพียงแต่ว่าเราผลิตเพื่อที่จะให้ธนาคารโลกอะไรเขาเซ่อถอกให้กู้เงินได้
เพียงจำนวนเดียวเท่านั้น เงิน ๑ แสนบาทก็ควรคุ้มกัน ข้ว่าว่าทำงาน
อย่างอื่นที่ใครบอกเลย ข้กว่างานเกี่ยวกับภาษีอากรก็ดี การคมนาคม
การชำระโรยอย่างนี้ประโยชน์อีกมากมายเหลือทน เพราะฉะนั้นลงทุน
ข้ละแสนเท่ากันข้ว่าเป็นกรมเล็ก ๆ ขึ้นหนึ่งในราชการบริหาร ที่ม้อยู่แล้ว
เท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงเห็นข้ว่าไม่จำเป็นข้จะมีหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติข้ข้

๑๕.๑๐ น.

คุณหญิงเลขา อภิวงศ์ : ก็ฉันได้ข้ฟังท่านสมาชิกวุฒิสภา
แถลงให้ทราบข้ว่าสถานม้อยู่แล้ว ก็เข้าใจข้ว่าข้จะทำประโยชน์ ให้แก่
ประเทศชาติ สำหรับตัวคิดข้เองก็เห็นข้ว่าสถานถ้าเผื่อได้ม้อยู่แล้วและได้
เลิกข้ไปข้ตามมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติใหม่ ถ้าเผื่อสถานได้เกิด
มขึ้นแล้วข้ก็ข้จะทำประโยชน์ ให้แก่ประเทศมาก แต่ผลข้จะทำประโยชน์
ได้ก็ข้คือว่า ถ้าเผื่อว่าสถานได้ปฏิบัติข้งานให้ได้ผลหรือประโยชน์จริง ๆ แต่
มีอีกข้ข้อหนึ่งข้ที่สมาชิกวุฒิสภาได้ถามและได้ข้อธิบายให้ฟังว่า ในมาตรา
๕ ที่ให้สภาเศรษฐกิจแห่งชาติประกอข้บค้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานนั้น
ท่านเห็นข้ว่านายกรัฐมนตรีก็เป็นฝ่ายการเมือง เพราะฉะนั้นข้ก็ต้องมีแนว
นโยบายหรือความคิดไปข้ตามความคิดของพรรค และต่างคนก็ต่างข้ต้อง
มีความคิดเรื่องเศรษฐกิจผิดแปลกกว่ากัน ถ้าสภาเศรษฐกิจเป็นเรื่องข้ที่
ข้ยังข้ยื่นข้ข้อไปแล้ว ถ้าแม้ข้ว่าข้จะไม่ใช้นายกรัฐมนตรีข้ปัจจุบัน นายกรัฐมนตรี

ที่จะเป็นต่อไปในกาลข้างหน้าก็ย่อมจะต้องมีนโยบายทางเศรษฐกิจด้วยกัน
 อยู่เป็นธรรมดา ทางรัฐบาลได้คอยท่านสมาชิกไป ๒ ท่านแล้ว แต่ยังไม่
 ได้คอยขออนุญาต ท่านจะเปลี่ยนตัวประธานของสภาเศรษฐกิจนี้หรือไม่
 ไม่ ถ้าทางสภาที่มีความเห็นพ้องกันว่า ผู้ที่เป็นนายกรัฐมนตรีเป็น
 ประธาน ถ้านายกรัฐมนตรีมีความคิดเห็นไปตามแนวเศรษฐกิจของ
 นโยบายของพรรคแล้วก็จะทำให้ท่านไม่สับสนกัน คิดนั่งชอเรียนตาม
 ทางฝ่ายรัฐบาลว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงตามมากหรือไม่ หรือจะเอา
 ไว้ตามมติที่มีความเห็นของท่านสมาชิกวุฒิสภาของท่าน เพราะว่าได้
 ทราบกันแล้วว่า นายกรัฐมนตรี ปัจจุบันท่าน มีความรู้ ในทางงานบริหาร
 การเมืองและทุกด้าน ท่านก็อาจจะเป็นประธานได้ เพราะท่านสามารถ
 ชี้แจงให้ที่ประชุมได้ และเพราะเชื่อว่าท่านมีความปรารถนาดีในเรื่องนี้
 อยู่ ที่จะให้เศรษฐกิจของชาติเจริญขึ้นเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
 จึงเห็นว่าขอเป็นการที่น่าเห็นด้วยและยอมแก้ไขได้

๑๕.๑๓ น.

พระมณูภาณวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม:
 ตามที่สมาชิกผู้มีความสนใจในเรื่องที่ว่า นายกรัฐมนตรี
 เป็นประธานกรรมการโดยตำแหน่งนี้ ทจริงเรื่องกรรมการอื่นๆ ของ
 รัฐบาล เช่น ก.พ. นายกรัฐมนตรีก็เป็นประธานโดยตำแหน่ง และ
 ก็มีกรรมการอื่นๆ อีก คือ ความสำคัญที่นายกรัฐมนตรีเข้ามาเกี่ยวข้อง
 ด้วยก็เพราะเหตุว่า งานของสภาจะทำมันก็ต้องเกี่ยวของกับนโยบาย
 ของรัฐบาล อย่างน้อยที่สุดสภาก็จะต้องรู้เรื่องนโยบายของรัฐบาล
 อย่างยิ่งในเรื่องเศรษฐกิจประการหนึ่ง ก็ข้อประการหนึ่ง งานซึ่งเรียกว่า

ในทำนความริ้วความเชื่อของชาวยุโรปนั้น มันก็หนีไม่พ้นที่จะ
 ของเกวไนงดง ความริ้ว ซึ่งเกวไนงดงการเมืองและนโยบายของรัฐบาล
 และเรื่องอื่น ๆ ซึ่งนายกรัฐมนตรีก็เป็นผู้ริ้วเรื่องอยู่ ใครจะมาเป็น
 ก็ถามก็ทำเป็นที่จะริ้วนโยบายของรัฐบาลเหมือนกันหมดทุกคน จะเช่น
 ท่านจอมพลหรือผู้ใดก็ตามมีความจำเป็นที่จะต้องริ้วนโยบายของ รัฐบาล
 และก็ยังริ้วรายละเอียดของการบริหารของแต่ละคณะรัฐมนตรี และ
 ความสำคัญต่าง ๆ ที่จะเช่นประโยชน์แก่ส่วนราชการนั้น นายกรัฐมนตรี
 ก็จะต้องริ้วในเรื่องนี้ นอกจากนั้นยังจะมีเป็นการประสานงานกับเขาคน
 ของฝ่ายรัฐบาลผสมกันเช่นไปด้วยดี งานก็ไปรวดเร็ว ความเห็นที่
 มั่นกับเขาก็คงมีอยู่ และต้องมีความสัมพันธ์กันทางส่วนราชการ
 เข้าใจว่าสถานการณ์ต้องมีอำนาจ อิศระหรืออะไร ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง
 ความจริงเช่นเช่นนี้แหละ เพราะเหตุว่าสถานการณ์สำคัญเกี่ยวข้องการ
 ให้ความเห็นแก่คณะรัฐมนตรีเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าเช่นในกรณีที่มีการ
 เปลี่ยนแปลงคณะรัฐบาลแล้ว รัฐบาลที่มาแทนใหม่ก็นับนโยบายในการ
 ราชการต่างหากจากรัฐบาลชุดที่แล้วมาโดยทางไกลอยู่แล้ว ความ
 เห็นของผู้เชี่ยวชาญที่เสนอมานักคงไร้ประโยชน์ คืออำนาจอยู่ที่
 รัฐบาล รัฐบาลก็คงจะไม่เอาตามข้อเสนอแนะ เพราะฉะนั้นความ
 เสียหายในทำนนายกรัฐมนตรีก็ไม่มี เพราะฉะนั้นจะมีนายกรัฐมนตรี
 ในสภาหรือไม่มี ถ้าหากว่านายกรัฐมนตรีมาใหม่เปลี่ยนแปลงนโยบาย
 ในทางราชการอย่างรุนแรงแล้ว เขาก็ไม่เอา คนพวกนี้นายกรัฐมนตรี
 จะไปเห็นด้วยหรือความเห็นของกรรมการอื่น ๆ อย่างนั้นก็เช่นไปไม่ได้ เพราะ
 เหตุว่ามีเสียงเดียว ไม่สามารถจะตั้งเสียงอื่นได้ ในประการหนึ่ง และ
 อีกประการหนึ่ง นายกรัฐมนตรีไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญในทางราชการ ก็

จำเป็นต้องพึ่งความคิดเห็นของกรรมการส่วนมาก เพราะฉะนั้น
 นายกรัฐมนตรีไว้กเพื่อประสานงานให้ดีขึ้น คือต่างฝ่ายต่างประสาน
 กัน และยังกว่านั้นเมื่อใดเสนอความเห็นของสภาต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว
 ย่อมเป็นเครื่องงูใจอยู่ข้างในเมื่อมีนายกรัฐมนตรี ของคณะรัฐมนตรีเป็น
 ประธานกรรมการอยู่ในสภาเศรษฐกิจด้วย ความเห็นที่สภาเศรษฐกิจ
 เสนอไปนั้นย่อมมีน้ำหนักกว่าคนข้างนอกเสนอเข้ามา และจะมีควา
 ใจชดถ่อนที่ควรใช้กันนอกอย่าง เรืองงษ์นอชารณ

๑๕.๑๗ น.

หลวงประเทืองนิติสาร ข้าพเจ้าไม่ข้องใจในข้อที่สภาผู้แทน
 ผ่านร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาอย่างไร เพราะข้าพเจ้าได้ถามว่าเป็นอำนาจ
 ของสภาผู้แทน ข้าพเจ้าไม่ข้องใจในความสุจริตและการที่จะปฏิบัติหน้าที่
 ของนายกรัฐมนตรี ไม่ว่าจะนายกรัฐมนตรีท่านไหนหรือท่านใด เพราะว่า
 ในเบื้องต้นข้าพเจ้าสันนิษฐานว่าทุกคนย่อม ทำการโดยสุจริต จนกว่าจะมี
 ข้อพิพาทเป็นอย่างอื่น ข้อที่ข้าพเจ้าข้องใจและอยากจะขอคำอธิบายจาก
 รัฐบาลเพื่อจะได้ ได้ เป็นข้อ. ประกอบในการวินิจฉัย หลักการร่าง พระราช
 บัญญัติที่ขอยื่นซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกหวั่นใจมากอยู่เหมือนกัน ข้าพเจ้ายังไม่
 เจตน์เจานงที่จะไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติขอยื่น ข้าพเจ้าคิดว่า
 ปัญหา เรืองงษ์นอชารณ ขอยื่นที่ควรระ คึงได้รับ ความใคร่ ครวญโดยละเอียด
 ถ้าหากว่าตรงขนาดที่สภา จะตั้งกรรมการก่อนรับ หลักการ เพื่อฟังราย
 ละเอียดของรัฐบาลแล้วข้าพเจ้าจะไม่ประหลาดใจ เพื่อให้รัฐบาลได้ถัก
 สิ้นใจได้ ข้าพเจ้าขอเรียนตามรัฐบาลสักสองสามข้อ ท่านรัฐมนตรี

LIRT

ท่านหนึ่งได้ขอร้องท่านว่าสภาเศรษฐกิจ ท่านขอที่จะซื้อที่ดินได้เคย
 มีมา ๓ ครั้งแล้ว ได้ล้มเลิกไปทั้งสามครั้ง ท่านว่าเหตุผลเพราะขาด
 ผู้ชำนาญอย่างหนึ่ง ชักของด้วยเครื่องมือไม่เพียงพออย่างหนึ่ง
 ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า ขอโทษ ครึ่งศกที่ท่านว่าเมื่อราวประมาณ
 พ.ศ. ๒๕๕๐ หรืออะไรข้าพเจ้าจำไม่ได้ได้ล้มเลิกไป ข้าพเจ้าขอ
 เรียนถามว่าในช่วงระยะเวลาอันสั้นตามมานั้นท่านพบตัวผู้ชำนาญ
 เพียงพอหรือยัง ผู้ชำนาญในที่นี้ข้าพเจ้าขอเรียนถามอย่างจริงจัง เพื่อ
 ให้ขอมันไว้พอที่เราสักหน่อยว่าท่านได้พบแล้วหรือยังผู้ชำนาญที่ควร ไม่
 ใช่ผู้ที่เรียกตัวเองว่าชำนาญและตั้งตัวเป็นอาจารย์ในอาจารย์ เช่น
 ชาญทางโน้นทางนี้ โดยการโฆษณาหรือการลงหนังสือพิมพ์ซึ่งเราไม่
 ต้องการ เราต้องการผู้ชำนาญจริงๆ ในเมื่อจะตั้งสภาเศรษฐกิจ ขอเรียน
 ถามวิจัยว่า ท่านพบตัวหรือยัง รัสมันครัยก็ธรรมดาออกตัวว่ามีข้อ
 วิตกเรื่องที่จะหาคนบรรจุตำแหน่งไม่ได้ เรื่องนี้ทำให้เราวิตกแทนท่านไป
 ด้วยเพราะเราตั้ง สภาไปแล้ว สภาจะลอยลมไม่มี ผู้หนึ่งเก้าอี่ไม่มีผู้ชำนาญ
 แล้วจะตั้งไปทำไม ขอเรียนถามว่าอย่างน้อยจะหาผู้ชำนาญได้เพียงพอ
 กับตำแหน่งหรือไม่ ในประการที่สอง ท่านบอกว่าได้ตั้งงบประมาณไว้ ๕
 แสนบาทเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของสภา ว่างอยู่สำหรับเงิน ๕ แสนบาท
 ถ้าจะเทียบ ก็ยังงบประมาณแล้วไม่ใช่เงิน มากมายอะไร แต่ว่าในการที่จะ
 กล่าวว่าเป็นเพียง ๕ แสนบาทนั้นข้าพเจ้าขอทราบเหตุผลว่า ในการประมวล
 สถิติพยากรณ์แล้ว ๆ มาโดยไม่มีสภาเศรษฐกิจ นั้นรวมกันทั้งหมดทุก
 กระทรวงทบวงกรมแล้ว ท่านเคยใช้จ่ายเท่าใด และตั้งสภาเศรษฐกิจ
 ไหมท่านกระว่าจะเพิ่มอีกเท่าใด ทั้งนี้ไม่ใช่หมายความว่าระดมมือคน

ควาเป็นการใหญ่ ข้าพเจ้าไม่ต้องการทราบ ข้าพเจ้าต้องการทราบว่าราย
จ่ายประจำที่จะเพิ่มขึ้นเท่าใด

ท่านมีข้อสงสัยกับผู้เกี่ยวข้องมากท่าน ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามากท่านคง
จะตั้งใจอยู่ว่า โดยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัติขึ้นบัญญัติว่ากรรมการสภา
เศรษฐกิจแห่งชาตินั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นหรือดล
ลอนจากตำแหน่งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี ข้าพเจ้าไม่เชื่อว่าข้าพเจ้า
สงสัยหรือมีความระแวงในความ ซอส์ตยสังวรคคोजनाท หรือเกียรติของ
ท่านนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี แต่ความมั่นคงใจอย่างที่ท่านสมา
ชิกข้างท่านว่า คณะรัฐบาลหนึ่งอยู่ในอำนาจก็ร้ายยิ่งคัมภูลคนนั้นคนน
ความที่รัฐบาลถือว่าเป็นผู้ชำนาญเขาเป็นกรรมการสภาเศรษฐกิจ ท่าน
โดยเหตุที่การเป็นกรรมการไม่มีอายุกำหนดเวลานั้นยอมขึ้นอยู่กับรัฐบาล
ใหม่ในเมื่อเปลี่ยนรัฐบาลไปก็จะร้ายยิ่งคัมภูลเอาคนนั้นคนนั้นเข้ามาคน
คนโน้นออกไป ในข้อนี้สมาชิกก็คิดว่ากระแสดการเมืองจะไหลเข้ามา
ในสภาเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามในข้อนี้เป็นเรื่องที่จะแก้ไขในวาระที่ ๒๒ ได้
ข้าพเจ้าไม่ได้คิดใจนักเพราะว่ารูปการเมืองก่กหนการเมืองไม่พันเป็นธรรม
ทว ขอให้รัฐบาลตรวชาญแรง ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าตั้งขึ้นประโยชน์อะไรจะได้
แต่จะเอาแต่ผูกไม่ได้ อาจได้แต่อาจมีเสีย ท่านเท่าที่เราได้เห็นกันอยู่
เราเคยมีสภากันมามากอย่างราชบัณฑิตสภา สภาวัฒนธรรม ฯลฯ
อะไรเหล่านี้ เมื่อมีแล้วก็ไม่เห็นประโยชน์อะไร เพราะมีแล้วก็อนัน
ทมค ข้าพเจ้าในฐานะเป็นสมาชิกก็เกรงว่าสภาที่จะตั้งขึ้นใหม่นี้จะเป็นทำ
นองนั้น ถ้าได้ประโยชน์จริงจริงอย่างที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่ากระทรวง
การคลังว่า อย่างต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อกองคการโลก
ต้องการทราบสถิติแล้ว สภานักเป็นแหล่งกลางที่จะได้ตัวเลขเขาได้

ทั้งสภาเศรษฐกิจงานชนแล้ว กรรมการอาจค่อยเฉย ๆ เหมือนสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ หรือราชบัณฑิตยสภา ความจริงราชบัณฑิตยสภาไม่ได้ค่อยเฉย ๆ เวลาที่ทำการงาน ซึ่งจะมีพุดอกจำหน่ายได้ในปี ๒๔๕๓ เป็นเล่มใหญ่ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติก็ดำเนินการแพร่หลายจน และโดยเฉพาะสภาเศรษฐกิจแห่งชาติก็เป็นของจำเป็นและรีบด่วน กระผมคิดว่าแม้จะขยับขึ้นไปก็ คง จะ ทำหน้าที่ได้ และ คง จะ ทำหน้าที่อยู่ตลอดเวลา เพราะว่ายังมีปัญหาในเรื่องเศรษฐกิจนั้นเป็นปัญหาใหญ่ รัฐบาลจะต้องแก้ปัญหาเศรษฐกิจนั้นมากหลาย และสภาเศรษฐกิจก็ควรจะมีส่วนช่วยมากมา เพราะฉะนั้นคงจะไม่ค่อยเฉย ๆ ท่านสมาชิกคนแรกบอกสภาเศรษฐกิจแห่งชาติเป็นสภาของรัฐบาลและเพื่อรัฐบาลนั้น กระผมขอรับรองว่าเป็นความจริงร้องเปอร์เซ็นต์ แต่กระผมขอกราบเรียนว่ารัฐบาลเป็นรัฐบาลโดยประชาชน ของประชาชน และเพื่อประชาชน เพราะฉะนั้นเมื่อสภาเศรษฐกิจแห่งชาติเป็นของรัฐบาล สภานั้นก็ประโยชน์แก่ประชาชน และเป็นของประชาชนเช่นเดียวกัน

๑๕.๓๐ น.

พระยาอรรณการวิมลพันธ์ : ข้าพเจ้าขอประทานอภัยที่ของพูดเป็นครั้งที่ ๒ เพราะเหตุว่ายังมีความข้องใจอยู่ เท่าที่ฟังท่านรัฐมนตรีตอบท่านสมาชิกมาแล้ว ความข้องใจที่ข้าพเจ้าของใจอยู่นั้นก็หาได้หายไปไม่ ข้าพเจ้าข้องใจ แต่ถ้าหากสภาให้หน้าที่เพียงปรึกษาแก่รัฐบาลแล้วก็ไม่น่าจะมีข้อข้องใจขึ้นได้เลย สภาสมควรจะรับหลักการที่เกี่ยวแต่ว่าตามด้วยที่ร่างมานั้น สภาทำหน้าที่ในการบริหารด้วย ข้าพเจ้าจึงข้องใจนัก ถ้าหากว่าวุฒิสภาผ่านกฎหมายนี้ ก็คงขอคัดค้านขอ

อันหนึ่งในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งไม่อยู่ในรัฐบาลไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ซอนซาฟเจ้าชองไฉนก็ และพึงรัฐมนตรีมากไม่ได้คิดว่า จะจัดการอย่างไรในข้อนี้ ท่านผู้ฟังว่าถ้าหากว่ากฎหมายผ่านไป แล้วก็จะเสนอกฎหมายปรับปรุงกระทรวงทบวงกรมขึ้นมา ซอนซาฟเจ้า ก็เชื่อว่ารัฐบาลคงจะได้ทำตามคำพูดของรัฐบาล แต่ว่าเราจะผ่านกฎหมายนี้ไปก่อนทั้ง ๆ ที่เราเห็นว่าการผ่านนั้นจะต้ององค์การบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งไม่อยู่ในรัฐบาล ซึ่งเป็น การไม่ชอบด้วยสัทธิของรัฐธรรมนูญ แล้ว เป็นสิ่งที่เราชองใจมาก ซาฟเจ้าใครจะเรียนตามรัฐบาลว่า ถ้าเราจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ โดยที่จะมีผู้แปรญัตติขอตัดไม่ให้สภานิติหน้าที่ในการบริหาร กล่าวคือว่าคงให้มีหน้าที่ในการเสนอความเห็น รัฐบาลในการเศรษฐกิจแก่เพียงเท่านั้น รัฐบาลจะตัดชองหรือไม่ ซาฟเจ้า เข้าใจว่าถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ตัดชองในข้อนี้ ซาฟเจ้าเชื่อว่ามติสภานิติ คงจะรับหลักการแน่ เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าสภานิติหน้าที่เพียงให้ความ เห็นแล้ว สภานิติไม่คงใช้จ่ายเงินอะไรมาก ชองชองใจของสมาชิกในเรื่องเงินทองก็จะไม่มี และชองชองใจในชองที่ว่ามองค์การบริหารเกิดขึ้น อีกอันหนึ่งนอกเหนือไปจากรัฐบาลก็ไม่มี ซาฟเจ้าจึงเรียนตามรัฐบาล ว่าจะตัดชองหรือไม่ ถ้าหากว่าจะตัดหน้าที่ของสภานิติที่ว่าไว้ตามมาตรา ๔ ให้มีหน้าที่ในการประมวลสถิติพยากรณ์ด้วยออกเสีย คงเหลือแต่เพียงให้เสนอความเห็นเท่านั้น จะตัดชองหรือไม่

๑๕.๓๓ น.

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
ทวงรัฐมนตรีว่าการพาณิชย์กับซาฟฟุเจ้าก็ได้ใจเรื่องนแล้ว แต่ม

ความเสียใจ เป็น อย่าง ยิง ซึ่ง ท่าน อาจ ไม่ ได้ พัง หรือ ซ้ำ เพา พก ดอ ย ค่ำ ไม่
 ชัก เจน พอ ก็ ค อ ง ข อ ป ระ ทาน อภ ย โท ย | ค อ สภา เสร ม ชู กิ จ ทรั ย ชาติ
 เสน อ มา ใน รุ ป นี้ มี น ้ ม ี ความ จ ำ เ็น ยิง อย่าง ท ำ ท ำ ร ัฐ ม น ทรั ย ชาติ พ าด ษ ย
 ใ ค ษ แ ง แล ว ว่า แ ต ก อ น ท ก ัง ก ร ม ก าร ของ ทรั ย ชาติ ไป น ้ น งาน ไม่ เ ค น
 เพราะ เ ท ว ำ เ ร ำ ไม่ มี ข ำ ร าช ก าร ป ระ จ ำ ส ำ ห ร ึ บ ้ ท ะ บ ริ ห าร ง าน น อย ุ่ จ ุ ด ไ ท ย
 อย ุ่ ก ัน น ้ ท ำ น ใ ค ษ แ ง อย่าง น ้ น แล ว ถ้า ท ำ ก ว ำ จะ มี ความ ป ระ ส ง ค
 อย ุ่ อย่าง ท ำ ท ำ น ส มา ช ก ฎ มี เก ย ร ัก ท ้อง ก าร แล ว ค ิ อ วั ท ำ น จะ ใ ค ้ เ พ ิง แ ก
 เ ส น อ ความ เ ็น ทรั ย ชาติ แล ว ทรั ย ชาติ น ้ จะ ไม่ เ ส น อ พ ระ ร าช ข ัญ ญ ติ เ น
 อ น ชาติ เพราะ ว่า ไม่ มี ความ จ ำ เ็น อย ุ่ ไร ท ะ ค ้อง ท ราช น เ น พ ระ ร าช
 ข ัญ ญ ติ ทรั ย ชาติ ใ ค ้ ท ำ ก าน อย ุ่ ท ก ๆ วัน น ้ ใ ค ้ ก ัง ก ร ม ก าร ข น เ ย ะ แ ย ะ
 เ น จ ำ น ว น ร ็ อย ๆ บ ริ ห าร ราช ก าร แ ล ่น ค ิ น อย ุ่ ใ ค ้ ก ัง ก ร ม ก าร อย ุ่ ช น ิ ค ิ ท
 ไม่ ใ ค ้ ข อ ก พ ระ ร าช ข ัญ ญ ติ ใ ค ้ ท ำ มา แล ว ไม่ ใ ค ้ ข อ เ ส น อ แ ต ้ ความ
 จ ำ เ็น ก็ เพราะ เ ท ว ำ เ ร ำ ไม่ มี ข ำ ร าช ก าร ป ระ จ ำ ท ะ บ ริ ห าร ท แล ว มา จ ำ ง ไม่ เ ค น

อ ก อย ุ่ ำ ก หนึ่ง ก็ ใ ค ้ เ ร ี ย น แล ว ค ิ อ ก ฎ ห ำ ย น เ น ใ ค ้ เ ส น อ ร ำ ง พ ระ ร าช
 ข ัญ ญ ติ ก ัน ท ้อง ส ภา ผู้ แ ท น แ ล ้ง จาก ส ภา ผู้ แ ท น รั บ ห ล ก ิ ท ำ ก าร แล ว เ พ ิง
 วัน เ ค ี ย ว หรือ ๒ วัน ก็ ใ ค ้ เ ส น อ ร ำ ง พ ระ ร าช ข ัญ ญ ติ ป รั ย ป รั ง ก ิ ะ ท รั ว
 ท ะ บ ร ก ร ม ค ิ ต ต ำ ม มา ค ิ ว ย แ ล ้ง ใน เ ว ล ำ น ก ิ ะ อย ุ่ ใน เ ร ะ เ ย ะ ข ว ำ ร ะ ของ ส ภา
 ผู้ แ ท น ท ะ พ ิ จ ำ ร ณา ใน วัน พ รั ง น อย ุ่ แล ว ย ิ ง ก ว ำ น ้ น ใน ร ำ ง พ ระ ร าช ข ัญ ญ ติ
 ส ภา เสร ม ชู กิ จ เ เ ก ก ิ ใ ค ้ มี ท ะ ข ัญ ญ ติ ท ิ ใ ค ้ โ น ก อง ส ติ ท ิ พ ำ ย ก าร ณ์ ท ะ อย ุ่ ใน
 ก ร ม ของ ทรั ย ชาติ ใน เ ว ล ำ น แล ว น ้ น ใ ค ้ ข น อย ุ่ ก ับ ส ภา เสร ม ชู กิ จ น ้ ความ
 จ ำ เ็น มี อย ุ่ อย ุ่ ำ ก หนึ่ง แ ล ้ง ย ิ ง ก ว ำ น ้ น ย ิ ง ใ ค ้ ก ัง ข ย ป ระ ม ำ ฌ ส ำ ห ร ึ บ ้ ท ะ ใ ค ้ จ ำ ย
 ส ำ ห ร ึ บ ้ ส ภา เสร ม ชู กิ จ ใน ข ย ป ระ ม ำ ฌ ป ระ จ ำ ย ๒๔๕๓ จ น ส ภา ผู้ แ ท น ใ ค ้
 รั บ ห ล ก ิ ท ำ ก าร ไป แล ว แ ล ้ง ใ ค ้ ผ่าน ก าร พ ิ จ ำ ร ณา ของ ก ณะ ก ร ร ม ำ ก ิ ท ำ ก าร

งบประมาณของสภาผู้แทนไปแล้วด้วย ที่เราได้ทำเนียบไปถึงขั้นนี้ และ
ขออย่าอีกทีหนึ่ง ว่าเป็นความจำเป็นอย่างย้ง เพราะเราต้องการให้มี
ข้าราชการประจำบริหารสถาน จึงได้ต้องมาเสนอกฎหมายฉบับนี้.

๑๕.๓๖ น.

พระยาสารภักดิ์ธรรมพิลาศ : ข้าพเจ้าได้ฟังท่านรัฐมนตรี
๒ ท่านพูดไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นขอตกลงกันเถิดไม่ได้ ท่านหนึ่ง
บอกว่าผู้ชำนาญหาไม่คอยได้ไม่รู้ว่าจะมีหรือไม่มี อีกท่านหนึ่งบอกว่า
๕๐ คนมีพอตมไป ที่หัวรอยนี้เกี่ยวกับการเงินซึ่งผลว่าไม่ค่อยพอ
ที่เสนอมาว่าสภาเศรษฐกิจจะคอยใช้ระเบียบอย่างเดิม แต่ยังมีกรรมชน
อีกกรมหนึ่ง ซึ่งใช้เงินนับเป็นจำนวนล้าน ในเงินจำนวนล้านนั้นเงินของ
ราษฎรที่จะต้องระมัดระวังอยู่สักหน่อย กระผมเห็นด้วยในหลักการใหญ่
สภาเศรษฐกิจควรจะมี เพราะได้ทำประโยชน์จริงๆ จริงๆ แต่เกี่ยวกับ
ข้อใจในเรื่องจำนวนคนว่ามันมากไปหรือไม่ ๕๐ คน เพราะเหตุว่า
ถ้าลดน้อยกว่านั้นแล้วค่าใช้จ่ายก็ลดน้อยลงไปตามตัว กระผมทราบว่า
ในอเมริกาของเขามีกรรมการ ๕ หรือ ๗ คนเท่านั้น ไม่ใช่ร้อย...

ประธานวุฒิสภา : ยี่สิบ

พระยาสารภักดิ์ธรรมพิลาศ : ยี่สิบ แต่อย่างของเราที่มีผู้
เชี่ยวชาญจะลดจำนวนลงน้อยจะกี่หรือไม่ และถ้าตกลงมาได้ก็คิดว่า
จะทุนค่าใช้จ่ายอย่างมาก และไม่ใช้จะเรียกเอาผู้เชี่ยวชาญที่คงตัวว่า
เป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือ เช่น พวก ฟ้อง มาโดยไม่มีนักดง ประโยชน์ที่จะได้
เพียงไรด้วย

และอีกข้อหนึ่ง อย่างจะถามว่าท่านได้ตั้ง ขนจริง แล้ว ทงกรม ด้วย

รัฐบาลจะเลือกเขาคนตามกระทรวงทบวงกรม ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ไม่ใช่
เทคนิคมาบรรจุตำแหน่งเสมือนพนักงาน บรรจุในสถานประกอบการเท
คซัน คือเรียกเขาคนทีเหลืองานเพื่อไม่เปลืองเงินหรือของใช้ประมาณโอน
มาอยู่ในสภาเศรษฐกิจและกรมที่จะตั้งคนใหม่หรือไม่ เทาที่ปรากฏคน
เหลืองานอยู่มาก ถ้าทำเช่นนั้นก็ไม่เดือดร้อน และคนที่เขาเข้ามาทาง
โน้นก็ควรจ่ายส่วนหนึ่งก็ยอมเขาวกลงไปในเรื่องเงินที่จะคงอยู่

๑๕.๓๘ น.

พระมณเฑาะว์วิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
รัฐบาลขอชแจงดังนี้ คือที่วาระรัฐมนตรี ๒ ท่านพิชิตและกัน ที่จริง
ขอประธานไทย ขอทำความเข้าใจให้ท่านเข้าใจอย่างนี้ แต่จริงขอชแจง
ขอชแจงที่หน่วยงานมีคนทำงานอยู่ ๒ พวกด้วยกัน คือพวกข้าราชการ
ประจำ คือประจำอยู่เลย ทำงานเหมือนข้าราชการธรรมดา อีกพวก
หนึ่งคือกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้ชแจง
ไปแล้ว เรามีคนอยู่ ๑๘ ล้านคน ก็คิดว่าคงจะหาได้ กรรมการ
ไม่เกินกว่า ๒๐ คน แต่ความจริง ความเชี่ยวชาญ หรือเอ็กซ์เพอर्ट
อะไรอย่างนี้ มันก็แหว่ คือมันมีการทำงานได้มันทำงานได้มาก อะไรอย่าง
นี้ ข้าราชการก็คือข้าราชการประจำที่มีความรู้ความชำนาญอย่างนี้จริง ๆ
ที่จะทำงานรอยเปอร์เซ็นต์จริง ๆ อย่างนี้ ไม่ใช่คิดว่าจะทำงานไม่ได้
หรือด มันก็เช่นเดียวกับกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ เหมือนกัน กระทรวง
ทบวงกรมอื่น ๆ เขาทำงานมาได้มันได้ กรมนี้ก็ควรทำงานได้มันได้
แต่ก็ควรที่จะทำได้แค่นั้น เพราะว่าแค่นี้เราเลย แม้แต่ประเทศอื่นเขา

แต่ก่อนใครก็ไม่ทราบว่ามีการเปิดปริมาณ แต่เดี๋ยวนี้มีสรุปเปอร์เซ็นต์แล้ว
 เราจะเอาอะไรมาวัดไม่ได้ ที่ท่านว่าเงินทั้งล้านๆ ความจริงก็ ๕ แสนอย่าง
 ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการคลังชี้แจง ออกอย่างหนึ่งขอเรียนว่ากรรมการ
 นั้นไม่ใช่ข้าราชการประจำ คือมีเงินเดือน แต่คล้ายตำแหน่งเกียรติยศ
 มากกว่า เงินเบี้ยประชุมที่เขาได้ก็ไม่คุ้มค่ารถ อย่างที่สมาชิกวุฒิสภา
 ผู้มีเกียรติของท่านเป็นกรรมการยังยืนยันว่าไม่พอค่ารถ นเรื่องเป็นอย่าง
 นี้ไม่ใช่จะหาเงินหาทองอะไร แล้วที่ท่านพูดว่ากรรมการจะมากไป ๒๐
 คน ความจริงรัฐสภาต้องการประหยัดเหมือนกัน เพราะงบประมาณ
 ที่เขาออกขอประชุมก็ตั้งผ่านรัฐสภาจะจ่ายได้ ถ้าจะตั้งจ่ายมากไป
 รัฐสภาไม่จำเป็นต้องจะจ่ายมาก เพราะเรื่องในรัฐสภาที่คุมอยู่แล้ว
 เพราะฉะนั้นเราจึงต้องประหยัดในเรื่องเงินและทั้งเรื่องคน แล้วออกอย่าง
 หนึ่งเรื่องข้าราชการประจำ เราจะยกเอาของสถิติพยากรณ์ซึ่งมีแต่เดิม
 มา แล้วเอาฝ่ายราชการบริหารกลับมามีในสภาเศรษฐกิจแล้วก็เพิ่มคน
 อีก ๑๕ คน แล้วคน ๑๕ คน รัฐมนตรีช่วยว่าการคลังก็ได้อธิบายแล้ว
 ว่าถ้ามัวเราจะไม่ตั้งสภาเศรษฐกิจ รัฐสภาที่จะเพิ่มอยู่แล้วเหมือนกัน
 สำหรับของสถิติพยากรณ์ เพราะเหตุว่าคนไม่พอทำงาน ทำให้งาน
 ได้ผลเล็กน้อย ถ้าเราต้องการผลของงานจริงจังแล้วเราต้องเพิ่มคน
 ส่วนที่ท่านบอกว่าทำไม่ไป เอาคนที่เกินงานตาม กระทรวงทบวงกรม
 ต่างๆ มาทำ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราต้องการคนทำงานได้ เราจะไปเที่ยว
 เกียตกระไรของเขาเป็นอย่างนั้นแล้วไม่ต้องเสียดีกว่า เพราะว่าผู้บังคับ
 บัญชาถ้าคนไหนทำงานได้จริงๆ เขาก็ต้องเอาไว้ ส่วนคนที่ไม่ได้เขาก็
 เชิญมาให้ เราจะตั้งสภาเศรษฐกิจแล้วเราจะเอาคนเช่นนั้นมาทำไม รัฐสภา
 จะตั้งสภาเศรษฐกิจแล้ว รัฐสภาที่อยากได้ผลจริงๆ จึงต้องพยายาม

ตั้งอัตราเงินเคอนไว้ เริ่มทำงานแล้วก็ขอจะให้ได้ผลจริงๆ ก็ต้องพยายามตั้งอัตราเงินเคอนไว้ทีละเล็กละน้อย แล้วพยายามหาคนมา ซึ่งข้าพเจ้ายืนยันดีกว่า ก็ยังดีกว่าการหาคนซึ่งจะได้ความชำนาญโดยทบทกรรมจริงๆ ไม่ใช่ของหาง่ายนัก แต่เราพยายามทำเช่นเกี่ยวกับการตั้งกรมอื่น ๆ แล้วพยายามหาเจ้าหน้าที่ทำงานให้โดยผลดีที่สุดจากพลเมือง ๑๘ ล้านของเราที่มีอยู่

๑๕.๕๓ น.

หลวงชานนสูตร : ในสาระสำคัญส่วนมากได้มีท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กล่าวมาหลายข้อ กระผมมีความข้องใจในปัญหาเรื่องคน เพราะว่าปัญหาเรื่องคนเอกซสเปร์ตหรือพวกเชี่ยวชาญพวกนี้ในเมืองไทยเรารู้สึกว่าเรารู้จักหมดทุกคนว่ามีความรู้แค่ไหน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหรือรัฐบาลก็เช่นที่ทราบกันว่าใครมีความรู้แค่ไหน ทนสภาเศรษฐกิจเมื่อก่อนมีกรรมการ ๒ - ๓ ครั้งแล้วก็ดูไม่ไป และครั้งสุดท้ายล้มลงไปแล้ว ผมสงสัยว่าผู้ที่เป็นการกรรมการเศรษฐกิจที่ล้มลงไปเรารู้ว่าเป็นใครสงสัยว่าสภาเศรษฐกิจเมื่อตั้งขึ้นใหม่แล้วจะเอาใคร เชื่อว่าคงจะเชิญท่านผู้นั้นเป็นส่วนใหญ่ ทนสภาเศรษฐกิจที่ล้มมาเลิกไป เลิกไปเพราะเหตุใด งานไม่มีผลหรือไม่มีอะไรแสดงให้ประชาชนรู้ แต่ท่านแม้ว่าสภาเศรษฐกิจเพิ่งเลิกลงไปมีะเร็ว ๆ นี้ก็เกิดระดมตั้งขึ้นใหม่ ข้าพเจ้าทราบว่าพวกเอกซสเปร์ตในระหว่าง ๓๐ - ๕๐ ปีเพิ่มขึ้นกันชย หายไปมากกว่า ก็เมื่อกรรมการเศรษฐกิจครั้งสุดท้ายเกือบจะไม่ได้ผล แล้วจะตั้งใหม่เพื่อประโยชน์อย่างทิศทาง รัฐบาลเสนอมา ข้าพเจ้าเห็นอย่างสมาชิกผู้นั้นเสนอว่าบางทีควรจะให้เป็นชน ทนเราเห็นหน้าทุกคน

ถ้าหากว่ามีสภาเศรษฐกิจขึ้นแล้วจะสมควรจะสนับสุนนการพาณิชย์
การอุตสาหกรรมให้ดีขึ้น เหมือนประเทศชาติจะสู้กับความมุ่งหมาย

๑๔.๕๐ น.

พระยาอาณาจักรบริบาล : ข้าพเจ้าได้ฟังรัฐบาลและฟังสมาชิก
โทอภิปรายมาแล้ว ข้อซึ่งใจสำคัญที่สุดทว่าทั้งสภาเศรษฐกิจเพื่ออะ
ไร เพื่อเป็นที่พักษารัฐบาลเท่านั้น และข้าพเจ้าได้ขยายว่าเศรษฐกิจ
เกี่ยวกับพรรคการเมือง ใครเป็นรัฐบาลหรือรัฐบาลนิยมพรรคไหน
เศรษฐกิจก็ดำเนินตามรัฐบาล เพราะฉะนั้นจะสำคัญจะตั้งทำไม จะตั้ง
เรียกว่าองค์การเศรษฐกิจหรืออะไรก็ได้ ไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายชนิด
นี้ จะเรียกเศรษฐกิจของชาติอะไรก็ได้ ตั้งก็เป็นที่พักษาของนายกรัฐมนตรี
หรือนายกรัฐมนตรีเท่านั้น รัฐมนตรีจะเอาหรือไม่ก็ได้แล้วแต่รัฐมนตรี คำว่า
อำนาจไม่จริง เป็นแค่นาบทเท่านั้น ทว่าสภาเศรษฐกิจแห่งชาติ มี
อำนาจทั้งข้อไปนี้ อำนาจคือแปลว่าทำแล้วต้องมัลกษณะบังคับ แต่ตน
แปลว่าเลข แม้แต่นายกรัฐมนตรีจะเอาหรือไม่ก็ได้ รัฐบาลจะเอาหรือไม่ก็
ได้ ถ้าหากว่าจะทำเพียงเท่านั้นรัฐบาลก็เป็นผู้รับผิดชอบเศรษฐกิจของ
ประเทศชาติ แล้วจะต้องการทราบอย่างใดอย่างหนึ่งก็ทราบได้จากสาขา
ของรัฐบาล คือข้าราชการ ต้องการจะทราบข้อไหนก็ได้ หรือมีคณะ
เรียกข้าราชการเขยบ้านาญก็ได้ ไม่ใช่ก็เข้ามาเขาก็จะให้คำปรึกษา
ได้ เสียเงินข้าพเจ้าไม่ว่า แต่ว่ามีกฎหมายอยู่แล้วเรียกว่าพระบรม
ราชโองการ ฯ ทั้งสภาเศรษฐกิจมีอยู่แล้ว และยังมีพระราชกฤษฎีกา
ขยับอีกแต่ทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ แต่กฎหมายยังไม่เลิกเพราะเหตุว่ากรรมการ
ไม่ทำอะไรให้รัฐบาลจงนั่งเฉยเสีย ขอนับเป็นข้อสำคัญ ถ้าหากว่าทั้งใคร
คนหนึ่ง หรือคนก็ตามให้เป็นที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีแล้วก็ได้ผล

เท่านั้น แต่เมื่อเราตั้งเช่นนี้ของเสียงนอก คงเป็นกรมชนมีฐานะเทียบ
เท่ากับอธิบดี มีหัวหน้ากรม หัวหน้ากอง เสนอของกัน ก็เมื่อจะต้อง
ใช้เงินโดยไม่ได้ประโยชน์แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่คุ้มค่า ประโยชน์มี
ทั้งนั้น แต่ก็ไม่คุ้มค่า หรือว่าเราเินทางอื่นทำได้ ทำไมไม่ทำ

ส่วนความมีผู้ชำนาญหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย คงชนแล้วจาก
คน ๑๘ ล้านคน แล้วอีกในคน ๑๘ ล้านไม่เรียนตำราอาจจะดีกว่าคนที่
เรียนมากได้ เพราะฉะนั้นข้อสำคัญตามกฎหมายนี้จะได้รับประโยชน์
อะไรบ้าง มีฐานะเช่นกรม มีอธิบดี มีอะไรอีกแปด เพราะฉะนั้น
เรื่องหางานให้คนไม่ได้ประโยชน์อะไร รัฐบาลรับผิดชอบอยู่แล้วในเรื่อง
สภาเศรษฐกิจ จะเรียกใครมาถามก็ได้ เรียกใครมาปรึกษาก็ได้ ซึ่งข้อ
สมาชิกควรพิจารณาเพราะมีกฎหมายอยู่แล้ว รัฐบาลบอกว่ามีการยก
เลิกไปแล้ว แต่ว่าจะตั้งยกเลิกโดยกฎหมายฉบับนี้ ถ้าหากว่าต่างประเทศ
เขามาติดต่อ ความจริงคงจะมีอย่างนั้น ต่างประเทศเขามาติดต่อ
ถามอะไรใครหลายอย่างไม่ได้ความจริง ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย เพราะว่า
เศรษฐกิจมีอยู่หลายกระทรวง ก็เมื่อเช่นนี้แล้วรัฐบาลคงใครคนหนึ่ง
ก็ได้ เห็นว่าไม่ควรจะตั้งสภาจนอกให้เสียเงิน สำหรับรวบรวมสถิติ
ต่าง ๆ ที่ต่างประเทศมาถามให้คอยได้ทุกข้อ ทกกระทรวงได้ขงดี แต่ถ้า
ออกตรวจคนได้ก็ขงดี เจ้าหน้าที่รัฐบาลนายกเองก็เป็นเจ้าหน้าที่อยู่แล้ว
เป็นผู้รับผิดชอบอยู่แล้ว ทนนายกรัฐมนตรืเท่าที่เป็นประธานกรรมการ
หรืออะไร ไม่มีผลอะไรเลย เพราะเหตุว่าเสนอไปแล้วรัฐมนตรีไม่เอา
ก็ได้ เพราะเหตุว่ารัฐมนตรีเป็นพรรคการเมือง อาจจะมีพรรคคอมมิวนิสต์
ก็ได้ หรือพรรคอะไรอีกพันเก้า ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นที่หลังก็ได้
ข้าพเจ้าขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายโปรดพิจารณา

๑๕.๕๖ น.

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม :
 คืบตามที่ท่านสมาชิกผู้ม เกียรติคุณสด ทำขบถว่า จะมาตั้งกรมขึ้นเป็น
 การไม่ถูก พระราชบัญญัติโดยฉะเพาะที่ตามมาแล้วไม่เป็นกรมโดย
 ฉะเพาะ งานจึงดำเนินไปไม่สมควรที่จะเป็น ทนายชกว่า เทียวเกี้ยว
 ราชการทุกกระทรวงจะเรียกอะไรก็เรียกมาตาม ทำมาแล้วในอีกแต่
 ไม่ได้ผลสักทีเดียว จึงเปลี่ยนวิธีการเสียใหม่ ให้เป็นกรมทำงานโดย
 เฉพาะ ท่านขบถว่าทำอย่างวิจิตรแท้ รัฐบาลก็เห็นว่าทำใกล้เคียงกัน
 แต่ได้ผลน้อย ไม่ได้จริงอย่างที่ควรจะเป็น ที่ตั้งกรมขึ้นเพื่อให้เกิดผล
 งานอย่างจริง ๆ ขบถว่าอย่างเช่นกรมศิลปากรเป็นต้นเช่นนี้ก็จะทำอย่าง
 ทำแล้วก็ได้ ไม่ต้องตั้งกรมศิลปากรอยากจะมีศิลปะก็เรียกใคร ๆ มาตาม
 อยากทราญเรื่องซอกวง ก็ถามนายอะไรคนหนึ่งก็ได้ อยากทราญเกี่ยว
 กับดนตรี ก็ถามพระเจน วิจิตรนักทำได้แต่ไม่คิด จึงตั้งตั้งกรมศิลปากร
 หรือสภาวัฒนธรรม สภาวัฒนธรรมยังแล้วใหญ่ คือคนที่มีความรู้ ใน
 เรื่อง วัฒนธรรมหรือมี วัฒนธรรม ของไทยเราเป็นชาติโบราณ ที่เจริญมา
 แล้วมอญแยะ ก็เที่ยวถามไปตามตรอกซอกถนนก็ทำได้วอนัน แต่ทำ
 ไม่มาตั้งสภาวัฒนธรรมก็เพื่อทำให้งานได้ผลดีขึ้น เช่น ก.พ. เป็นต้นก็
 เหมือนกัน การพิจารณาข้าราชการก็ถามได้ ถามผู้บังคับบัญชาข้าราชการ
 การคนเป็นอย่างไร มีความใหม่ ควรจะขึ้นเงินเดือนใหม่ ควรจะอยู่
 ตำแหน่งไหน ก็ได้เหมือนกัน ทำไมจึงมี ก.พ. ขึ้นอีกกรมหนึ่งคงหาก
 กเพื่อทำให้งานดีขึ้น บัญห้ามเท่านั้น ถ้าหากว่าท่านสมาชิกทั้งหลาย
 แห่งสภานมีความประสงค์จะทำให้งานของรัฐบาลดีขึ้นเพื่อประเทศชาติใน
 ส่วนรวมแล้ว ก็มีความจำเป็นที่จะตั้งกรมขึ้น เรื่องนี้มอญอย่างน

LIRT

มีความจำเป็นอย่างไร ถ้าทำอย่างอื่นไม่ได้ผล ถ้าไม่มีสภาเศรษฐกิจ
ไม่มีกรรมการเศรษฐกิจแล้ว งานล้มลุกคลุกคลาน เพราะเหตุนี้จึง
ให้มีกรมบริหารงานโดยเฉพาะ เมื่อมีกรมที่จะบริหารงานโดยเฉพาะ
ถ้าเราตั้งกรมจนก่อกองมีตำแหน่งคล้าย ๆ กันชงชืด สำหรับบัญชา
งาน มีเจ้าหน้าที่ทำงานประจำอยู่ทุกวันในเรื่องงานนี้โดยเฉพาะน
แหละ ผลที่จะได้ก็เช่นเช่นนั้น

สมาชิกผู้มีเกียรติของท่านหนึ่งบอกอีก ฟังถึงสถานแล้วก็เกีย
คนกว่า ๆ ซึ่งเคยเห็นกรรมการมาตั้ง ถ้าหากว่าเป็นความปรารถนา
ของรัฐบาลเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลขอยืนยันว่าจะไม่เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ญัตินี้ กวดยเหตุผลที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้อธิบายมาแล้ว มี
ใช้ว่าออกกฎหมายนี้ไปเก็บเอาคนเก่ามาตั้ง ถ้ามีความปรารถนาอย่าง
นั้นแล้วจะไม่เสนอแน่

๑๖.๐๐ น.

พระยาอรรถกรมมณฑล : พระราชบัญญัติเมื่อได้ฟังการ
อภิปรายของทุกฝ่ายแล้ว กระผมก็ค่อยเข้าใจกระจ่างขึ้น ความจริงที่ได้
อภิปรายกันมามากมาย เพราะเหตุว่าข้อของร่างพระราชบัญญัติกับ
เนื้อความไม่สู้จะแจ่มแจ้ง ถึงแม้ว่าเวลานี้กระผมเองก็มีความสงสัย
บางประการ คือในเวลานี้ที่ใคร่ความชัดแล้วว่าจะตั้งองค์การบริหารขึ้น
อีกส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นในเวลานี้ก็ย่อมเป็นสิทธิ์ของรัฐบาลที่จะตั้ง ก็
เพราะเหตุว่าเมื่อได้มีอำนาจบริหารแล้ว การที่จะมีเครื่องมือน้อยอย่างไร
ย่อมเป็นของรัฐบาลชอบที่จะกระทำได้ แต่ว่าองค์การนั้นกระผมอยาก

จะซัดมความเข้าใจกับรัฐบาลว่ามีเพียงเท่านี้ถูกหรือไม่ คือ ๑. เพื่อจะ
ทำอีกคณะอีกเซอเวย์ คือสำรวจเศรษฐกิจ ๒. เพื่อกจะรักให้มีผู้เชียว
ชาญขึ้นแนะนำในเรื่องความเห็นต่าง ๆ ในนโยบายเศรษฐกิจ ซึ่งรัฐบาล
ได้วางไว้แล้ว คือไม่ได้ให้สภาเศรษฐกิจเป็นผู้กำหนดหรือวางนโยบาย
ของรัฐบาลอีกทีหนึ่ง ทั้งนี้เพราะตามความเห็นของกระผมเห็นว่าเรื่อง
นโยบายเศรษฐกิจไม่ใช่เป็นของชาติ ควรจะเป็นของรัฐบาล และ
รัฐบาลจะดำเนินการประการใดนั้น ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจจะ
เกี่ยวข้อง คือถ้าหากว่ามีใครผู้หนึ่งซึ่งเป็นกรรมการของสภาเศรษฐกิจ
ไม่เห็นด้วยที่จะปฏิบัติตามนโยบายหรือจัดกบ้นโยบายของรัฐบาล ก็ยอม
ไม่ควรจะรีบคัดค้านตำแหน่งนั้น และนอกจากนั้นกระผมมีความสงสัยอีก
ข้อหนึ่ง คือในเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ การแต่งตั้งกรรมการนั้นเพียง
นึกเดียว คือมาตรา ๕ มาตรา ๖ บอกว่า กรรมการสภาเศรษฐกิจแห่ง
ชาตินั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นหรือถอดถอนออกจาก
ตำแหน่งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี มาตรา ๕ ได้มีสภาเศรษฐกิจ
แห่งชาติขึ้น ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธานและผู้มีความรู้
ความชำนาญในทางเศรษฐกิจมีจำนวนไม่เกิน ๒๐ นาย กฎหมายข้อนี้
ก็ย่อเกินไป คืออยากทราบว่าความชำนาญทางเศรษฐกิจนั้นอาศัยคุณสมบัติ
อย่างไร กฎหมายละทิ้งเสียเลย แล้วในส่วนที่รับผิดชอบเป็นกรรม
การหรือจะออกนั้นเหมือนไม่ให้สิทธิของผู้ที่จะเป็นได้ปฏิเสธ หรือว่าลา
ออกได้ คือถ้าหากว่าออกก็ถอนเลย ถอนอย่างนั้นคล้าย ๆ กับไล่ออก
หรือปลดออก ความประสงค์เช่นนี้ข้าพเจ้าก็อยากจะทราบ ประการที่ ๓
กระผมสงสัย ผมคิดว่าการเศรษฐกิจที่บกพร่องคือขาดการประสาน
กันรัฐมนตรีต่างกระทรวงก็ปฏิบัติงานแต่ละกระทรวงของท่านไปโดยไม่ได้

คำนึงถึงกระทรวงอื่น คือกระทรวงต่างประเทศก็ปฏิบัติกันไปทางกระทรวงต่างประเทศ กระทรวงคลังก็ปฏิบัติกันไปตามกระทรวงคลัง กระทรวงพาณิชย์ก็ปฏิบัติกันไปตามกระทรวงพาณิชย์ แต่ถ้าหากว่าให้มีการประสานงานกันแล้ว สถานเศรษฐกิจจะเป็นการสมควรหรือไม่ที่จะให้มีรัฐมนตรีคลัง รัฐมนตรีต่างประเทศ รัฐมนตรีพาณิชย์และรัฐมนตรีคมนาคมเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

๑๖.๐๓ น.

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : ตามที่ท่านผู้มีการตั้งประสงค์จะทราบ คืออย่างนี้ หน้าที่ของสภาเศรษฐกิจนั้นก็คือให้คำแนะนำในเรื่องเศรษฐกิจต่อรัฐบาล ซึ่งท่านเข้าใจนั้นถูกแล้ว แปลว่ารัฐบาลจะเอาหรือไม่เอา ก็ให้ความเห็น นี้ไม่บังคับ หน้าที่ก่อนหน้าคือว่าในบางกรณีรัฐบาลก็ได้ขอความเห็นเอง ก็ขอให้ออกความเห็นเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับการเศรษฐกิจ ขอให้ออกความเห็น และอันดับที่ ๓ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับราชการประจำด้วย พร้อมด้วยความวินิจฉัยของกรรมการด้วย ก็คือว่าการทำสถิติพยากรณ์อีกอย่างหนึ่ง คือว่าเมื่อรัฐบาลจะบริหารราชการแผ่นดินก็เห็นกันว่าควรจะมีแนวทางเศรษฐกิจที่จะปฏิบัติไว้บ้าง เป็นหลักแห่งการที่จะดำเนินนโยบาย และจะได้ฟังความคิดเห็นของกรรมการเศรษฐกิจนั้นมาเพื่อวินิจฉัยอีกว่าจะวางแนวอย่างไร ที่ท่านบอกว่าตามที่กำหนดไว้ ทำไมถึงไม่กำหนดคุณสมบัติไว้ให้แน่นอนลงไป ที่เขียนว่าความรู้ความชำนาญนั้น เรืองนั้นก็เป็นอย่างนี้ คือว่าคุณสมบัติก็มีหลายอย่างด้วยกัน คืออย่างคนมีตกร ๆ ก็มีหลายอย่าง อีกพวกหนึ่งก็อาจจะไม่มีตกร แต่ว่า

มีความชำนาญหรือว่าเขาอาจว่าเรียนด้วยตนเอง เช่นนายกรัฐมนตรี
ซึ่งถูกยุคนั้นก็มีสเตอแมคโคแนลก็เคยเป็นคนขายหนังสือเรียนหนังสือ
ด้วยตนเอง ก็ยังมีวิชาความรู้หลายอย่างกว้างขวางไม่แพ้ผู้ที่มิปริญ
ญาสูง ๆ จากมหาวิทยาลัย แล้วสมัยประชาธิปไตยนั้น เรายังแยกโอกาส
ให้คนมากเท่าใด รัฐบาลก็เห็นว่าเป็นประชาธิปไตยมากเท่านั้น ถ้าไป
ชักให้คนลงชื่อ ก็จะไม่เป็นประชาธิปไตย ก็จะเป็นประชาธิปไตย
น้อยลงเท่านั้น และถ้ามานั้น ถ้าเราขังจากที่คนดูมากก็ยิ่งหาคน
ได้น้อยลง เพราะฉะนั้นเราจึงแยกให้กว้างไว้เพื่อเลือกคนที่ดีกว่าที่จะช
งให้คนช ชื่ออย่างหนึ่งท่านบอกว่าลาออกไม่ได้หรือ แต่จริงแล้ว พ
ถึงการปฏิบัติก็ไม่ยากอะไร ถ้ากรรมการต้องการลาออกจริง ๆ ก็ลาได้
แล้วทางรัฐบาลก็ปฏิบัติไปตามวิธีการ ก็เมื่อเขาลาแล้วก็นำควม
กราบยังคนพูดแล้วตั้งคนแทน ก็ยังคงยังลาได้อยู่นั่นเอง

หลวงชลาสนุสร : เรื่องนี้เราได้พูดมานานแล้ว ตามข้อ
ซักถามของสมาชิกวุฒิสภาได้ไว้คำขอบ บางท่านก็รู้สึกว่าจะยังไม่ได้รับ
คำตอบชัดเจนเท่าไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการพิจารณา
ก่อนรับหลักการ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายอทร สังฆะวัณณะ : กระผมเห็นว่าเรื่องนี้เราได้พูดกัน

มามากมายแล้ว เหตุผลต่างๆ ก็พอจะมีบ้างแล้ว... งบประมาณจะ
เสนอให้ลงมติว่ารับหลักการหรือไม่รับหลักการ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอให้ตั้งกรรมาธิการไปพิจารณา ก่อน
รับหลักการ อีกฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วย ผู้ใดเห็นว่าควรระตั้งกรรมาธิการ
ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๗ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันไม่ตั้งกรรมาธิการก่อนรับหลักการ
ต่อไปขอให้ลงมติว่ารับหลักการหรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันรับหลักการ

พลตรี เกา เพ็ชรเลิศ บริษัท ข่าวกิจ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์ : รัฐบาลขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๗ คน

ประธานวุฒิสภา : ทางรัฐบาลขอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

มีจำนวน ๗ คน ผู้ใดไม่เห็นเป็นอย่างไรหรือไม่

นพนธ์
พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาอรรถการีย์
มีสมาชิกรับรอง

พระยาอรรถการีย์นพนธ์ : เวลานข้าพเจ้ามั่งงานค้างอยู่ใน
กรรมาธิการ ๓ กรรมาธิการแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขอถอน

พระยาจินตารักษ์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสง่า วรรณเกษ
มีสมาชิกรับรอง

หลวงประกอบนิติสาร : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาศรีวิสารวาจา
มีสมาชิกรับรอง

พระยาโถกวัฒนโกเมนทร์ : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายอาทร สังข์วิชณะ
นายอาทร สังข์วิชณะ : ข้าพเจ้าขอถอน

พระยาอรรถกรมมณฑลคี : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรี พระยาอินทร
วิชัย

มีสมาชิกรับรอง

พระยาสุริยานุวงศ์ประวัติ : ข้าพเจ้าขอเสนอพระยาศรีธรรมราช

พระยาศรีธรรมราช : เสียใจ ข้าพเจ้าขอถอน

หลวงชลาบุษสร : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลโท พระยาอภัยสงคราม
มีสมาชิกรับรอง

พลโท พระยาอภัยสงคราม : ข้าพเจ้าขอเสนอหม่อมเจ้า

สกลวรรณภากร วรรณธ

นายสง่า วรรณเกษ : ขอเสนอหลวงชลาบุษสร
มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : ยังขาดอยู่อีกคนหนึ่ง
 พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร : ขอเสนอพระทีพยัเบญญา
 พระทีพยัเบญญา : เติบใจ ข้าพเจ้าขอถอน
 นายสัญญา ยมะสมิต : ขอเสนอพระยาพิพัฒน์ธนากร
 มีสมาชิกรับรอง

ประธานวุฒิสภา : ครบแล้ว ขอให้เลขาธิการอ่าน

ผู้ทำการแทนเลขาธิการวุฒิสภา : ๑. หม่อมเจ้า วิวัฒนไชย ไชย
 ยนต์ ๒. พระมุนีภาณุวิมลศาสตร์ ๓. นายเสริม วินิจฉัยกุล ๔. พระยา
 ไทฉนวนกมนตรี ๕. นายสง่า วรรัตนบุรี ๖. พระยาศรีสวัสดิ์ธรรมา
 ๗. พล.ท. พระยาอินทวิชัย ๘. พล.ท. พระยาอภัยสงคราม ๙. หม่อมเจ้า
 สกตวรธนากร วรพร ๑๐. หลวงชลาณสูตร ๑๑. พระยาพิพัฒน์ธนากร

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอชื่อต่อไปถือว่าที่ประชุม
 รับรองให้มีกรรมการตามจำนวนที่ได้ขานให้ฟังนี้แล้ว ไม่มีผู้เสนอ
 ต่อไปเป็นอันว่ายุติแล้ว แปรญัตติภายในกวัน

พลตรี เภา เพ็ญเลิศ บริษัทชู้ทอกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พณิชย : ขอเสนอ ๓ วัน

นายสง่า วรรัตนบุรี : ขอ ๗ วัน
 มีสมาชิกรับรอง

พลตรี เภา เพ็ญเลิศ บริษัทชู้ทอกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พณิชย : รัฐบาลไม่ขัดข้อง

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เสนอญัตติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน
 ทางรัฐบาลไม่ขัดข้อง ผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่น ถ้าไม่มีผู้ใดแสดง

ความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน
 ทมกระเบียบวาระ เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

ประเสริฐ บัณฑุสคนธ์	ผู้จกรายงาน
ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	”
สุรินทร์ ถิพลากร	”
สุชนันท์ จิตรภักดิ์	”
เล็ก จารณัญญ์	”
ถาวรรัตน์ สุ่มบุญ	”
โสมเมลา ถิพลากร	”
พิพัฒน์ ไชยะโรหิต	”
โชค คุปต์วาทิน	”
อุดม พลอยสังวาลย์	”
สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ	”
สมชาย ศุภรสมิต	”
วิจิตร นิตะไพจิตร	”

เจริญ บัณฑุโร
 เลขาธิการรัฐสภา

ศรีธรรมมาธิเบศ
 ประธานวุฒิสภา

LIRT